

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI 24. SYYSKUUUTA - 14. LOKAKUUTA 2012 52. VUOSIKERTA

JYLIKÄÄRI

Pysäköintihallit
Yritysideoita
Höstfest
Papujuttu
Musen tuotanto
Markus Latvala

BAARIN
KÄYMÄLÄT
KATSASTUKSESSA

Kenelle keskustaa tehdään?

Jyväskylän ylioppilaslehdellä näyttäisi olevan nyt parempaa tietoa Jyvä-Parkin pysäköintihallien käytöstä kuin yhtiöllä itsellään. Kiitos tästä kuuluu **Heikki Salolle**, joka ohjelmoi "screen scraperin" keräämään yhtiön verkkosivuilta tiedot vapaista autopaikoista 30 minuutin välein.

Tulokset ovat mielenkiintoisia. Elokuun lopulta syyskuun puoleen väliin keskustan pysäköintihalleissa oli harvakseltaan yli kolme neljänestä paikoista käytössä. Ydinkeskustassa on kolme Jyvä-Parkin pysäköintihallia: Kolmikulma, Tori ja Sokos. Tarkastelujaksolla niiden keskimääräinen täyttöaste oli suurimmillaan 76 prosenttia.

AIVAN AKUUTTI EI SIIS pitäisi parkkipaikkapulan ydinkeskustassa olla. Valtiontalon viereen suunniteltu P-Kaupungintalo toisi 500 paikkaa lisää. Kirkkopuiston parkkihallina tunnettu laitos pitäisi suunnitelmien mukaan olla jo rakenteilla, mutta hallinto-oikeuden päätös torppasi hankkeen ainakin hetkeksi.

Yksi mielenkiintoisimmista parkkipaikkakinastelun kysymyksistä liittyy ihmisten käyttäytymiseen. Monet parkkihallien lisäämistä vastustavat haluavat samaa kuin parkkihallien rakentajat: elävää kaupunkikeskustaa.

Olennaista olisi tietää, miten lähelle palveluja autolla pitää päästä, jotta keskusta ei näivety ja asiakasvirrat ohjautu automarketteihin. Onko siis niin, että suomalainen jättää käymättä kaupassa, jos auto pitäisi jättää parin-kolmen korttelin päähän? Vai onko kenties niin, että kauemmaksi jätetty

PRISMAN PARKKI-PAIKALTA MAITOHYLLYLLE JA TAKAISIN SAA OTTAA SAMAN VERRAN ASKELIA KUIN SOHWILTA NORDEALLE.

auto houkuttelisi viettämään enemmänkin aikaa kävelykeskustassa ja poikkeamaan kenties naapuriliikkeessäkin.

KESKUSTAN liikennesuunnitelman yhteydessä osalla Kaupunkadun yläpään yrittäjistä oli huoli, ettei kadunvarsipysäköinti vain häviä heidän korttelistaan. Autoilevia asiakkaita varten pitää heidän mielestään paikkoja olla.

Huoli hämmästyttää minua. Varmaan moni olisi kuitenkin valmis siirtämään liikkeensä kävelykadun varteen, mikäli saisi vastaavan tilan yhtä edullisella vuokralla.

SUURKAUPUNGEISTA ON saatu tutkimustulos, joiden mukaan pysäköintipaikat korreloivat negatiivisesti katuosuiden elävyyden kanssa. Suurimmat asiakasvirrat siis liikkuvat kaduilla, joihin ei voi pysäköidä. Arvailujen varaan jää, mikä on syytä ja mikä seurausta. Kioton, Soulin ja Firenzen kävelykeskustoista ei myöskään niin vaan vedetä yhtäläisyysmerkkejä Jyväskylään.

Tutkimus kuitenkin herättää pohtimaan autolla asioivien käyttäytymistä. Kävelymatkoistahan ei oikeasti voi olla kyse, kun keskustan pelätään häviävän automarketeille vetovoimassa. Laskin Jylkkäriin (3/2009) askelmittarilla, että Prisman parkkipaikalta maitohyllylle ja takaisin saa ottaa saman verran askelia kuin Sohwilta Nordealle.

Jarno Liski paatoimittaja@jyy.fi

KANSAN ÄÄNI

PUHU SUUSI PUHTAAKSI. ANNA PALAUTETTA JA HERÄTTELE KESKUSTELUA. WWW.JYLKKARI.FI/PALAUTE

Keskustelua Jylkkari.fi:ssä

Tarkennettakoon, että ns. teostovapaata musiikkia on tosiaan tarjolla, siitä vain kopioimaan opetuskäyttöön. Nykyään tällainen on helppo tunnistaa esimerkiksi Creative Commons -lisenssistä.

Itse olen kohdannut kyseisten järjestöjen isottelua suunnilleen tällaisen kaavan mukaan: jaahas, täällä on soitettu musiikkia julkisessa tilaisuudessa, joten pistäkääpäs korvauksia tulemaan. Oletetaan siis, että kaikki musiikki on lähtökohtaisesti Teoston/Gramexin jäsenten tekemää.

Valveutunut kuluttaja ei tietenkään osta edes omaan käyttöön musiikkia, jolla on mitään tekemistä em. järjestöjen kanssa.

Risto Paju 4.9. "Lisenssiiniina vaivaa musiikinsoitajia"

"EN TIEDÄ miten hyvin CC-musiikki soveltuu tanssiohjaajille, mutta DJ:ille (aina yhtä vaikea taivuttaa) se soveltuu melko huonosti."

Tero Uttana 4.9.2012 "Lisenssiiniina vaivaa musiikinsoitajia"

"TOIMIN 1971-78 JYY:n edustajistossa, hallituksessa ja vs. korkeakoulupoliittisena sihteerinä, ja voin kertoa, ettei silloin ollut tekkarien pillu-pullonatsi-kulttuurilla yhtään mitään asiaa JYY:n tilaisuuksiin, ei ylipäättään naisia halventavilla "isojen poikien" ölinöillä.

Toki Kortepohjalle rahaa kerännyt SHolistisexikko OtaVainen joskus keskinäisissä kekereissään (ja Speden porukoissa) lauleskeli Korholan komiata taloa tai

"Ja ylhäällä orressa riippuu se himmeä lyhty..." , mutta vain keskenään. Ja ilman satojen markkojen frakkeja, iltapukuja tai kampauksia. Pitiköhän JYY vuosijuhlia? Tuskin, Vanhan valtaukselta oli kulunut alle 10 v.

Kosketuksen tekkarien "sitsikulttuuriin" sain ex opiskelijoitteni (ISY) ainejärjestön pompöösissä vuosijuhlissa v. 2009 ja kieltämättä olin pöyristynyt, kuten muutkin aikuiset. Mm siitä, mitä roskaa nykyiset opiskelijanaiset suostuvat laulamaan, jopa treenaamaan etukäteen!

Merkille pantavaa noissa vuosijuhlissa oli - pätee varmaan JYY:nkin juhliin - että köyhiä opiskelijoita ei siellä juuri ollut: ei varaa illalliskortteihin, kampauksiin ja asuihin.

Saman totesimme toisen 70-lukulaisen JYY-aktiivin kanssa katsellessamme JYY:n ison vuosijuhlan (75?) ohjelmaa: emme harrasta niin pompöösejä ja latteita tilaisuuksia. Hän on erään valtionlaitoksen johtajatar."

Kirsti Era 22.7. "Mikset tahdo olla mun kaa"

"KÄYTÄN TOISTAIKSI, mutta kadun päätöstäni ottaa matkakortti. Muutin paikkakunnalle viikonlopuna enkä ollut vielä ehtinyt tutustua kaupunkiin. Lopputulos - pyöräily osoittautuikin aika mukavaksi ja satulan päällä pääsee helposti paikasta toiseen, joten ensi kuussa kuluu matkarahat muihin rientoihin! Etenkin noilla hinnoilla."

Tanja Niemi Facebookissa 8.9. kysymykseen "käyttekö paikallisliikenteen näyttölippua?"

"PITIKÖHÄN JYY VUOSI-JUHLIA? TUSKIN, VANHAN VALTAUKSESTA OLI KULUNUT ALLE 10 V."

Oikaisuja

TOISIN KUIN edellisessä Jylkkäriin (8/2012) väitettiin, ei opiskelijoiden siirtyminen kirjoille Jyväskylään vaikuttaisi positiivisesti kaupungin saamiin valtionosuuksiin. Jokaisen asukkaan osalta valtionosuusjärjestelmässä tehdään vähennykset, jotka ovat ikään kuin kunnan omavastuuosuutta asukkaistaan. Korkeakouluopiskelijoiden osalta nämä vähennykset ovat suuremmat kuin heidän tuomansa lisätulot valtionosuusjärjestelmässä. Jyväskylän kaupungin talousjohtaja **Ari Hirvensalon** tekemän ensi vuoden alustaviin lukuihin perustuvan laskelman mukaan Jyväskylään kirjoille siirtyvä opiskelija tuottaisi valtionosuuksissa kaupungille noin 1500 euron vuotuisen menetyksen.

OPISKELIJA VOI silti olla Jyväskylällekin "kannattava" asukas, mikäli hänen maksamansa kunnallisvero on riittävän suuri. Talousjohtaja Hirvensalo kuitenkin alleviivaa, että tässä asiassa ei ole tarpeen ajatella talous edellä, vaan päätös kotipaikasta on syytä tehdä muilla perusteilla.

EDELLISEN LEHDEN pääkirjoituksessa Kuukausiliitteen Enkeli-Elisa -jutun toiseksi kirjoittajaksi mainittiin **Anu Nousiainen**. Oikea kirjoittaja oli **Anu Silfverberg**.

EDELLISESSÄ LEHDESSÄ väittämämme vastaisesti Helsingissä ei ole IT-tiedekuntaa eikä Jyväskylässä tarjota sisäänpääsyväylää suoraan verkkokurssin suorittaneille, vaan siitä saa pisteitä pääsykokeeseen.

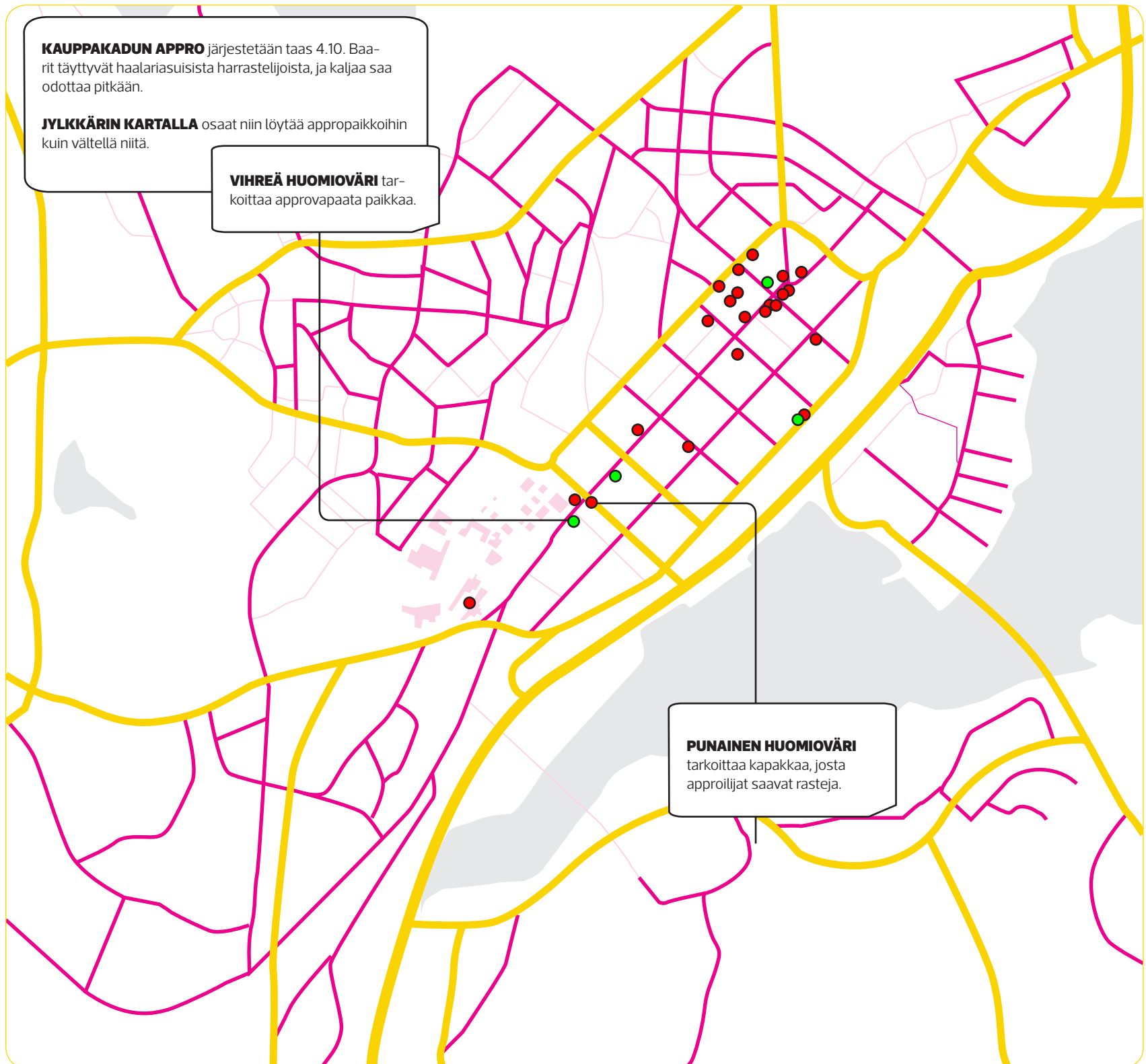
SAMASSA JUTUSSA "Opintopisteitä saa netistä", kutsuimme École Polytechnique Fédérale de Lausanea ammattikorkeakouluksi, vaikka kyseessä on sveitsiläinen tutkimusyliopisto.

Kartalla

"USEISSA KULTTUUREISSA ON VALLALLA KÄSITYS, ETTEI VOI OLLA KUNNOLLISTA OPISKELUA, JOS SE ON ILMAISTA."

LUT:n rehtori Ilkka Pöyhönen puolustaa lukukausimaksuja.
Talouselämä. 7.9.2012.

4-5 UUTiset: Lisää parkkitilaa, vaikka vanhaakin olisi **6-7 YRITTÄMINEN:** Mitä yliopisto voi tarjota?, **7 KOLUMNI:** Kirjat akateemisena harrasteena, **8-9 HÖSTFEST:** Outo indie-festari vakiintui kampukselle, **10-12 :** Baarien vessat testissä, **13 MENOT:** Valtakunnan häröin tapahtuma Jyväskylässä.

JYLKKÄRIN TOIMITUS:

Opinkivi, 1. kerros, huoneet 119-120
Keskussairaalantie 2, 40600 Jyväskylä
jylkkari@jylkkari.fi

Päätoimittaja: Jarno Liski
paatoimittaja@jylkkari.fi
p. 045 137 1957

Toimittaja: Ilpo Puhakka
toimittaja@jylkkari.fi
p. 050 353 3362

Siviilipalvelusmies
Jere Kyrö
sivari@jylkkari.fi
p. 050 353 2676

Kannen kuva: Jere Kyrö
Painos: 7000 kpl
Painopaikka: I-Print Oy, Seinäjoki
p. 06 4186750

ISSN 0356-7362

JYLKKÄRI

Tule avustajapalaveriin!

Jylkkäri järjestää avustajapalaverin aina lehden ilmestymistä seuraavana tiistaina Opinkiven saunalla klo 14.00 - 16.00.

Mitään aiempaa kokemusta emme edellytä, vaan olemme paikalla auttaaksemme mahdollisimman monia luomaan itse kaupunkiin sellaisen lehden, mitä opiskelijat haluavat tehdä ja lukea.

ti 25.9.
ti 16.10.
ti 6.11.
ti 26.11.

teksti Iiro Kerkelä & Jarno Liski

Kaikille tilaa riittää – vielä

PARKKIPAIKAT.

Jyväskylän parkkihalleissa on vapaana jatkuvasti satoja autopaikkoja. Silti kaavoituspäätökset ajavat rakentamaan lisää pysäköintitilaa.

Luantaina 1. syyskuuta puolen päivän aikaan torin alla oleva Jyvä-Parkin halli oli käydä ahtaaksi. Käytössä oli yli 90 prosenttia paikoista. Vapaita paikkoja vähimmillään kolmisenkymmentä.

Samaan aikaan läheisissä P-Sokoksessa ja P-Kolmikulmassa oli tosin vapaana yli 200 paikkaa.

Tällainen on ollut Jyväskylän pysäköintitilanne kuluneen kuukauden aikana. P-Torin ruuhka kesti kaksi tuntia, ja oli kuukauden ainoa kerta, kun missään hallissa oli täyttöaste yli 90 prosenttia. Ruuhkaisimmissaan ydinkeskustan pysäköintitaloissa on harvoin yli kolme neljäsosaa käytössä.

TIEDOT ON saatu **Heikki Salon** tekemästä ”ruudunraaputtajasta” eli screen scraperista, joka 30 minuutin välein tallentaa tietokantaan Jyvä-Parkin kotisivuilta löytyvät reaaliaikaiset tiedot vapaista pysäköintipaikoista. Salo kirjoitti koodinpätkän sen jälkeen, kun Jyvä-Parkki oli kieltäytynyt luovuttamasta tietoja niitä pyytäneelle joukkoliikennelautakunnan jäsenelle **Antti Poikolalle**. Jylkkäri sai käyttöastetietoja yhtiökokousmateriaaleista, jotka kaupungin 100-prosenttisesti omistamassa yhtiössä olivat julkisia. Tarkkaa tietoa hetkittäisestä autojen määrästä yhtiöllä ei toimitusjohtajansa Seppo Muhosen mukaan edes ole.

”Me emme kerää täyttöastetta, sillä emme tee kyseisellä tiedolla mitään. Tärkeämpi tieto meille on parkkitalon käyttöaste eli kuinka monta autoa käy parkkihallissa vuorokauden aikana per autopaikka.”

Mikäli Valtiontalon kunnostaminen ei olisi oikeuskiistojen vuoksi lykkäätynyt, rakennettaisiin Kirkkopuiston

parkkihallia jo. Moni ihmettelee, miksi parkkihalleja rakennetaan, vaikka entisissäkin on tilaa.

”Jyvä-Parkki ei tarvitse yhtään pysäköintitaloa lisää, mutta jos liike-elämä rakentaa lisää liikeliikkeitä niin asema-kaavamääräykset vaativat osoittamaan niille myös autopaikat. Liike-elämä ei rakenna keskusta yhtään neliötä, jos

”ME EMME KERÄÄ TÄYTTÖASTETTA, SILLÄ EMME TEE TIEDOLLA MITÄÄN.”

heille ei voida osoittaa pysäköintitalon olevan läheisyydellä”, Muhonen sanoo.

LUTAKKOON avattiin elokuussa 320-paikkainen pysäköintihalli ja viime joulukuussa yläkaupungille saatiin 120 autopaikkaa Vapaudenkadun ja Vaasankadun risteyskseen. Parkkitilaa riittää siis vielä kaikille halukaille.

Hallintorakennuksen työmaan liikennejärjestelyt aiheuttivat ongelmia

ELOKUUSSA ALKANEEN T-rakennuksen peruskorjauksen vuoksi tehdyt liikennejärjestelyt ovat osoittautuneet ongelmallisiksi. Puutteellisten liikennejärjestelyiden vuoksi työmaa on ollut keskeytetty kahdesti. Viimeisin keskeytys tapahtui tiistaina 18.9.

Työt voidaan taas aloittaa, kun paikalla olevaa opastusta on parannettu. Liikennettä ohjaamaan asennetaan lii-

kennevalot, joita ei kuitenkaan toimitusajan takia oltu vielä saatu käyttöön.

Suomen Yliopistokiinteistöjen kiinteistökehitysjohtaja **Aki Havia** kertoo, että työmaan järjestelyjä kehitetään koko ajan yliopiston kanssa yhteistyössä. Hänen mukaansa työmaa on hyvin haastavassa paikassa, mutta tärkeintä on kuitenkin liikenteen turvallisuus.

Annimaria Valli

Hallintorakennuksen työmaa vaikeuttaa kampuksella liikkumista.

ANNIMARIA VALLI

JERE KYRÖ

Jyvä-Parkin toimitusjohtaja Sepo Muhosen mukaan kaupungin pysäköintiä ei voida suunnitella niin, että sen kapasiteetti olisi jatkuvasti tiukilla.

CYCLEHOOP

Autolla ovelta ovelle

ANEKDOOTTI asukasyhdistyksen kokouksesta vuosi sitten. Varttuneempi rouva valitti keskustan liikennejärjestelyjä. Hän moitti, miten vaikeaa on kääntyä Hotelli Miltonin parkkipaikalta autolla liikenteeseen sekaan, kun jalankulkijoita ja pyöräilijöitä on kevyen liikenteen väylällä ruuhkaksi asti.

Mihin rouva sitten oli autollaan menossa? No kauppaan, tietenkin. Keljon marketteihin.

Joku ehdotti, että eikö siinä olisi Mestarin Herkku lähempänä. Sinne on kuulemma kamalan vaikea ajaa, kun parkkihalli on niin sokkeloinen. Mutta sehän on kadun toisella puolen – eikö voisi kävellä?

No muuten ehkä, mutta kun siinä on bussiasema välissä. Rouva arveli, ettei jalkaisin selviäisi hengissä läpi joukkoliikenteen päästöpiilvien.

SEPPO MUHONEN sanoo, että liike-elämä ei rakenna, jos sille ei taata parkkipaikoja lähelle. Liike-elämän edustajat epäilemättä sanovat, että ei kannata rakentaa, jos autolla ei pääse ovelle tai suoraan lii-

keen alle.

Jyväskylässä – kuten muuallakin – kävelykatuja vastustettiin 1960–1980 -luvuilla sillä perusteella, että asiakkaat katoavat ja liikekiinteistöjen arvo laskee. Toisin näyttäisi käyneen.

ON TOTTA, että Jyväskylässä on vielä sukupolvia, jotka ovat tottuneet siihen, että autolla pääsee ovelta ovelle. Samaan aikaan Jyväskylässä on kuitenkin myös suuret määrät ihmisiä, jotka ovat tottuneet kulkemaan pyörällä ja jalan. Heille kaupunki olisi toimivampi, jos autot eivät hankaloitaisi liikkumista.

Tuore Kioton yliopistossa tehty tutkimus osoitti, että ainakin Kioton, Soulin ja Firenzen keskustoissa pelkkä parkkipaikojen olemassaolo teki kaduista vähemmän eläväisiä (vibrant). Tuloksia on varmaan turha yrittää siirtää suoraan Jyväskylään, mutta olisi hauska nähdä todisteita väitteelle, että pysäköintihalli toisensa perään on kävelykeskustalle välttämättömyys – tai edes sen etu.

Jarno Liski

jossa Kauppakulman ja Forumin kortteleiden mahdollinen lisärakentaminen vaatisi lisää autopaikkoja

”Kankaan alueelle tulee 5000 asukasta ja 4000 työpaikkaa. Sinne joutuu rakentamaan muutaman pysäköintipaikan”, Muhonen sanoo.

Artikkelia varten ei ole saatu P-Sairaalan ja P-Paviljonki 1:en tietoja.

sia parkkitaloja vaan uusille parkkitaloille pitää olla oikea tarve ennen rakentamispäätöstä.

”Uusi parkkitalo on niin iso investointi, ettei sitä lähdetä kevyesti lähdetä tekemään”, toteaa Sandelin.

PAINETTA parkkitilojen rakentamiselle on myös muualla kuin keskustassa,

”Arkipäiväntilanteessa pysäköinti rullaa hyvin. Ruuhkahuippujen aikaan huomaa, että kuormitusta löytyy. Tällaisia ovat esimerkiksi perjantai-iltapäivät ja lauantapäivät”, kertoo Jyväskylän kaupungin hankejohtaja **Anne Sandelin**.

Sandelinin mukaan kaupunkiin ei olla ehdoin tahdoin rakentamassa uu-

Yliopisto alkaa jakaa bonareita ensi vuonna

REHTORAATTI valmistelee parhaillaan Jyväskylän yliopistolle tulevan palkitsemisjärjestelmän yksityiskohtia. Tarkoituksena on saada tulospalkkiot käyttöön vuodeksi 2013.

Bonusia varten rahaa varataan korkeintaan yksi prosentti yliopiston henkilöstökuluista. Käytännössä tämä tarkoittaa vähän yli miljoonaa euroa. Järjestelmä koskee kaikkia yliopistoon työsuhteessa olevia ja palkkio on suuruudeltaan korkeintaan 1–2 kuukauden palkka. Opiskelijat eivät kuulu bonusjärjestelmän piiriin.

”Palkitseminen perustuu toiminnallisten tavoitteiden ja asetetun taloudellisen tuloksen toteutumiseen sekä erinomaiseen henkilökohtaiseen suoriutumiseen”, linjaa hallituksen periaatepäätös.

TURUN SANOMIEN mukaan tulospalkkioiden rantatutuminen yliopistoille on ollut viime vuosien trendi. Sen tekemä kysely kertoo, että tulospalkkiot ovat jo käytössä yhdeksässä kuudesta toista suomalaisesta korkeakoulusta, ja muissakin asia on valmisteilla.

Tulospalkkioita on kritisoinut erityisesti Tieteentekijöiden liitto, jonka mukaan bonukset pitäisi maksaa palkkana koko henkilöstölle. Jyväskylän paikallisosasto Jytte ei ole vielä muodostanut kantaa palkitsemisjärjestelmästä.

”Katsotaan ensin millainen siitä tulee,” sanoo Jyten puheenjohtaja **Arja Palomäki**.

Palkitsemisjärjestelmän yksityiskohtien pitäisi selvitä yliopiston hallituksen kokouksessa 17. lokakuuta. Rehtori ei halunnut kommentoida asiaa edeltä.

Ilpo Puhakka

Bussien opiskelija-alennuksiin ei kajottukaan

OPISKELIJOIDEN 30 päivän näyttölippu päätettiin säilyttää. Kaupunkirakennelautakunta päätti pienentää joukkoliikenteeseen kohdistuvia säästöjä 100 000 eurolla. Säästö aiotaan etsiä muista kaupunkirakenteen palveluista.

Opiskelijajärjestöt älähtivät suhteellisen voimallisesti kaupungin aikeista poistaa alennus 30 päivän näyttölipusta. Alennettu kuukausilippu maksaa opiskelijaedulla 51 euroa, kun se muuten on 61 euroa.

Ilpo Puhakka

Kansalaisaloitteen voi allekirjoittaa netissä ensi kuussa

KANSALAISTEN mahdollisuudet vaikuttaa eduskunnassa käsiteltäviin asioihin paranevat näillä näkymin loka-kuun alussa. Kansalaisaloitteiden tekemisessä avustava kansalaisjärjestö Avoin ministeriö on nimittäin saanut viestintävirastolta luvan aloittaa sähköisten kannatusilmoitusten keräämisen.

”Järjestelmä on ollut valmiina jo jonkin aikaa ja asian hyväksymistä on vain odoteltu,” kertoo Avoimen ministeriön pr-yhteyshenkilö **Joonas Pekkanen**.

Pekkasen mukaan kunnolla järjestelmää päästään käyttämään 1. lokakuuta alkaen, jolloin se tulee muun muassa turkistarhauksen kieltämisestä esittävän lakialoitteen käyttöön.

Sähköisten kannatusilmoitusten kerääminen on nähty monen kansalaisaloitteen kohdalla välttämättömäksi, koska aloitteen päätyminen eduskuntakäsittelyyn vaatii 50 000 kannattajan allekirjoitusta.

Ilpo Puhakka

OECD: Suomalaisten koulutustaso nousee muita hitaammin

KORKEA-ASTEEN tutkinnon suorittaneiden osuus Suomessa on kasvanut selvästi hitaammin kuin OECD-maissa yleensä. Vuosittainen kasvu Suomessa 2000–2010 oli 1,8 prosenttia, kun se keskimäärin oli 3,7 prosenttia. Irlannissa ja Puolassa osuus kasvoi vuosittain yli 7 prosentilla.

Hidasta kasvua selittää se, että Suomessa pian eläköityvät ikäluokat ovat OECD-maiden koulutetuimpien joukossa, kun taas 25–34-vuotiaat kuuluvat keskijoukkoon.

Suomessa heikosti koulutettujen vanhempien lapset pääsevät korkeakouluun hieman OECD-keskiarvoa huonommin. Heidän todennäköisyytensä saada korkea-asteen tutkinto on 43 prosenttia koko ikäluokasta. Islannissa tämä luku on 73 prosenttia.

Korkeasti koulutetut elävät pidempään ja äänestävät enemmän kuin muu väestö. Suomessa 25–34-vuotiaista korkea-asteen tutkinnon oli suorittanut 39 prosenttia. Vertailun kärjessä olivat Etelä-Korea 65 prosentilla ja Japani 57 prosentilla.

Ilpo Puhakka

Mary Chasandra voitti Pekan pajan keväisestä ideakilpailusta Nokian Lumian. "Ostin tämän ensimmäisenä päivänä, kun Lumia tuli markkinoille. Palkinnon annoin tyttärelleni."

teksti Ilpo Puhakka kuvat Jere Kyro

Ideat pajalle ja käytäntöön

BUSINESS. Löytyykö ideoita tai taitoja, joilla toteuttaa niitä? Yliopisto auttaa liiketoiminnan kehkeytymistä saattamalla oikeat ihmiset yhteen.

Viime vuonna IT-tiedekunnan dekaanin Pekka Neitäänmäen 60-vuotissynttärilahjaksi perustettiin Pekan paja. Pajan tarkoitus on kehittyä samantyyppiseksi yrityskiihdyttämöksi kuin Aalto-yliopistolta käynnistynyt Aaltoes. Jälkimmäisen kiiltokuvamaailmaan tutustuneelle Jyväskylän meininki vaikuttaa maanläheiseltä.

"Keväällä järjestettiin ensimmäinen ideakilpailu ja nyt ollaan tätä protokilpailua launchaamassa. Siihen saapi ilmoittautua", esittelee pajan pyörittäjä **Johannes Harju** toimintaa.

Kilpailuun osallistuminen ei ole ainoa reitti pajalle, vaan ideoita ja taitojaan voi mennä suoraan esittelemään tiloihin Agoran d-siivessä. Pajan ohella yliopistolla koetaan yrittävien opiskelijoiden yhteisöä, jolla on syksyn aikana neljä tapaamista. Sen toiminta aiotaan lanseerata isommaksi kevättalvesta.

"Me ollaan joku kaksi vuotta pyöri-

tetty tätä pienemmällä porukalla. Tällä hetkellä laitetaan pohjaa kuntoon, että saadaan kunnolla pyörimään tulevaisuudessa", kertoo **Janne Puustinen**, yksi ryhmän jäsenistä.

KEVÄÄLLÄ pajan ensimmäiseen ideakilpailuun tuli reilu kymmenen osallistujaa. Yksi kisan voittajista oli liikunnalla työskentelevä tutkija **Mary Chasandra**, joka orientoituu parhaillaan ajatukseen yrittäjyydestä.

"Tuntuu haastavalta, koska tämä menee mukavuusalueeni ulkopuolelle. Viimeiset 15 vuotta olen kehittänyt tutkijan identiteettiä ja nyt pitäisi ryhtyä jokisikin muuksi."

Chasandran ajatus liittyy hänen tutkimukseensa tupakointiriippuvaisten valmentamisesta terveellisempiin elämäntapoihin. Tutkimuksessa harjoitella saatiin hyviä tuloksia, mutta osallistujat olisivat kaivanneet lisätukea. Kännykkäsovellus voisi toimia hyvänä apuvälineenä harjoittelulle.

"Osallistuessani kilpailuun, en edes tiennyt, mikä se oli, koska tiedot olivat suomeksi. Lähetin idean löytääkseni tutkijoita tutkimukseen. En ollut edes ajatellut sen kaupallistamista."

Maryn mielestä yliopiston systeemi on silti erittäin hyvä ja tukea saa paljon. Chasandra on jo löytänyt tekijän soveluksen prototyypille.

"Etenemme siinä juuri. He yrittävät auttaa idean kehittämisessä markkinointi- ja liiketoimintalähtöisemmäksi, jota en itse osaa."

Keväällä ideakilpailu oli avoin sekä henkilökunnalle että opiskelijoille, mutta nyt prototyypeistä haetaan ajatuksia vain opiskelijoilta. Tutkijoille yliopistolla on jo paljon muita yrittäjyysohjelmia ja innovaatiokeskus, josta voi saada tukea ajatustensa kehittelyyn.

PEKAN PAJALLA ei hätiköidä yritysten perustamisen suhteen. Tärkeintä on varmistaa, ettei idean kehittäjä jää yksin ajatustensa kanssa.

Johannes Harju ja Jukka Varsaluoma (taustalla) toivottavat opiskelijat tervetulleiksi Pekan pajalle. Tila löytyy Agoralta huoneesta AgD125.1.

Janne Puustinen, (vas.) Markus Kauppinen ja Samir Abbasi kasaavat yliopistolle opiskelevien yrittäjien yhteisöä. Syksyn ensimmäinen tapaaminen on 27. syyskuuta Agoran Lea Pulkkinen salissa klo 17.

”Ensin katsotaan luottamuksellisesti se idea. Sitten katsotaan, että mitä sen toteuttamiseen tarvitsee. Että pystyykö sen itse toteuttamaan, ja jos ei niin katsotaan löytyisikö sellaisia henkilöitä tai tarvitaanko kontakteja yritysmaailmaan”, Johannes Harju selvittää.

Hyviä idea-aihoita pajalla on Harjun mukaan jo jonkin verran, mutta huutava pula on muodostumassa koodaajista, jotka pystyisivät toteuttamaan netti- ja mobiilisovelluksia.

”Se pitää sitten sopia sen idean isännän tai emännän kanssa, että mitä siitä saa. Yleensä se menee fifty-fifty,” kuvaa Harju yhteistyökuvioita.

Paja on osa informaatioteknologian tiedekuntaa, mutta palveluksiaan se haluaa tarjota kaikille opiskelijoille. Harju huutelee humanistien perään.

”Niillä on enempi sellainen ihmisläheisempi lähestymistapa tiettyihin asioihin. Ohjelmoijilla se on vähän erilainen. Että ne kun saisi yhdistettyä.”

Pajalta voi saada toteutettavaksi jotain esimerkiksi graduun. Yksi gradu on jo syntymässä aihion pohjalta.

HARJUN LISÄKSI pajalla hääreilee peilitutkija **Jukka Varsaluoma**. Hänestä

NIILLÄ ON ENEMPI SELLAINEN IHMISLÄHEISEMPI LÄHESTYMISTAPA TIETTYIHIN ASIOIHIN.

pele-ideoiden esille tuomiselle olisi oikea hetki juuri nyt.

”Se on niin hedelmällinen tämä maaperä. Esimerkiksi Applen Appstoren kautta pieni tiimi hyvällä idealla voi helposti päästä markkinoille.”

Varsaluoman mukaan peliteollisuus liikuttaa tällä hetkellä eniten rahaa Suomen kulttuuriviennissä. Pieni opiskelijaporukka pystyy helposti kokeilemaan siipiään olemattomilla riskeillä. Tarvittavat rahalliset panostukset ovat pieniä ja niissä yliopisto voi Varsaluoman ja Harjun mukaan tulla vastaan.

PEKAN PAJAN PROTOKILPAILUSTA LISÄTIETOA: WWW.JYU.FI/IT/PROTOKILPAILU

Kymmenennen vuoden opiskelijan suorituskeskeinen lukuharrastus

Meistä jokainen lienee jo turta tutkimuksille siitä, miten Internet muutti luku-tottumuksemme nopeaksi silmäilyksi ja häpeän mustaamiksi pikapanoiksi; miten moniajo on jatkuvasti päällä ja kaikki pesät täynnä, mutta mikään ei silti kiinnosta.

Kaikki tuo on totta ja vielä enemmän, mutta olisi banaalia syyllistää siitä pelkästään Internetiä, tai ylipäänsä syyllistää. Kyseenalaistan sen sijaan omia luku-tottumuksemiäni, koska kirjoittajana minun kuuluisi olla myös lukemisen asiantuntija, vaikka moista ei yleisenä puhtaus-, moraal- ja kohteliaisuus-koodina tässä maassa pidetäkään.

En myöskään osaa mitään muuta kuin lukea ja kirjoittaa, mutta mitä muuta yliopisto-opiskelijalta voitaisiin vaatia...

KOSKA MIELIALANI ja -tekoni vaihtelevat päivittäin, lojuu asuntoni latioilla ja tasoilla lukuisia keskeneräisiä kirjoja, joita luen silloin kun en ole tietokoneen ääressä, eli keskimäärin pestessäni aamuöisin hampaitani.

Vastaamalla seuraaviin kysymyksiin voisi aukoa luultavasti useammankin sieluni solmun: Mitä tyhjyyttä täytän aloittamalla aina vain lisää kirjoja? Miksi minun on mahdoton jättää kirja kesken, oli se kuinka huono tahansa? Miksi en lue niinkään itse sisällön tai lukemisen kannalta, vaan saadakseni kirjat loppuun, kokemuspisteinä ja listausmerkintöinä sieluni laajentumisen sijaan?

NOPEASTI LASKETTUNA minulla on kesken reilut kymmenen kirjaa. Kaksi niistä liittyy huonosti palkattuun työhön (kritiikki/esseistiikka), mutta muita luen omaksi ilokseni. Tuota ”omaa iloa” on keskimäärin kovin vaikea erottaa ns. CV-lukemisesta; saan itseni jatkuvasti kiinni tarkoitushakuisesta tavaamisesta, joka ei perustu nautintoon, vaan haltuun ottamiseen, pakkosivistymiseen ja suorittamiseen. Täten kirjamäärääni ei voi pitää kehuna, vaan pikemminkin pakko-oireena, joka johtaa valmiiksi pienen asunnon lattianeliöiden hupe-nemiseen.

Puolittain likainen vaate ei kuulu vaatekaappiin, kesken oleva kirja ei kuulu hyllyyn. Kaikesta huolimatta koken mahdolltomaksi olla kantamatta kirjastosta kotiin lisää kirjoja tai olla tilaamatta netistä jotain kryptistä kuonaa.

JOS JA kun kaikki maailmassa oleva palautetaan käyttöarvoksi ja tietotaidoksi, toivoo jokin minussa, että tulevaisuudessa myös kirjasivistykselläni tekee vielä jotain. Siitäkin huolimatta, että ihmisyyden zombeja suurkatastrofien jälkeisissä raunioissa pakoilla rikkaalla sanavarastolla tuskin on enää hirveästi merkitystä.

Ville Luoma-aho

schnabelmann@gmail.com

KIRJAMÄÄRÄNI EI VOI PITÄÄ KEHUNA, VAAN PIKEMMINKIN PAKKO-OIREENA.

Luottamusta, luomua ja luovuutta

HÖSTFEST. Indie-festivaali tunnetaan lämpimästä ja kotikutoisesta tunnelmastaan sekä yllätyksiä tarjoavasta ohjelmistosta. Tämän vuoden uutuuksia ovat videojockeyt kaikilla keikoilla.

teksti **Petri Kaikosuo**

Nyt neljättä kertaa järjestettävä indie- ja underground- eli "undie"-musiikin festivaali Höstfest on tapahtuma, joka tunnetaan hengestään. Talkoilla tekeminen, tinkimätön ohjelmapolitiikka sekä pientä ja luomua suosiva arvopohja luovat lämpimän tunnelman, joka jää mieleen. Esimerkiksi viime syksyn tapahtumassa esiintynyt **Yona** halusi pitää tähän syksyyn osuneen kolmannen levynsä julkistamiskonsertin nimenomaan Höstfestin ennakkoklubilla juuri tästä syystä.

"Olen allerginen loisteputkivaloilille ja pyysin välttämään niitä. Nämä ystävälliset ihmiset olivat kaivaneet ties mistä mummon vintiltä toinen toistaan upeampia vanhoja varjostimia ja luoneet kauniin tunnelman. Tällainen ei unohdu", kertoo Yona.

Höstfestin toimintakulttuuriin kuuluu, että kaikki halukkaat pääsevät mukaan eikä tarvitse edes osata mitään. Tämä on pikku pakkokin, sillä kaikki tehdään omalla riskillä ja mahdolliset tuotot sijoitetaan bändeihin ja yhdistystoimintaan, kuten nuorille järjestettävään radiotyöpajaan. Tämän vuoden tapahtuman 10 000 euron budjetti jo "vähän hirvittää" järjestäjiä.

"Tämä vaatii luottamusta ja luovuutta etsiä halpoja ratkaisuja. Me olemme ratkaisseet tämän niin, että teemme kaiken itse, liputkin omin käsin. Tämän vuoksi noin 3/4 kaikesta rahasta saadaan käytettyä bändeihin, palkkioihin ja matkakuluihin", kertoo tapahtuman järjestävän Hear ry:n puheenjohtaja **Kyösti Ylikulju**.

Höstfest on oman tiensä kulkija myös siinä, että yhteistyökumppaneiksi eivät kelpaa sellaiset, jotka eivät ole kiinnostuneita itse tapahtumasta, vaan "tiettyt eettiset standardit täytyy täyttää". Aiempina vuo-

Höstfestin tuottaja Kyösti Ylikulju esikuntineen.

sina mukana ovat olleet esimerkiksi Nokian Panimo, Äkkigalleria, Ekolo sekä paikallinen nettioperaattori (!) TNNet. Tämän vuoden erikoisuus on se, että Onnibus tuo koko festari viikon ajan ihmiset Helsingistä, Turusta, Tampereelta ja Oulusta Jyväskylään viidellä eurolla, kun esimerkiksi Oulusta normaalihintainen lippu maksaa 45 euroa.

"Olen itse matkustanut näillä ja tuli mieleen, että niitähän voisi kiinnostaa. Lähtivät innolla mukaan, mistä huomaa, että kyseessä on nuori yritys", iloitsee Ylikulju.

Ohjelmapolitiikka on anarkistista ja yllättävää. Esiintyjät tämän vuoden tapahtumaan on valittu edellisvuosien tapaan täysin fiilispohjalta ja sen mukaan, ketkä ovat hyviä nimenomaan livenä.

"Viime vuonna huomattiin, että meillä oli valtavan hieno blues-festivaali. Tänä vuonna on enemmän nuoria ja raikkaita bändejä ja psykedeelistä musiikkia monista eri suunnista, kuten Profeetta ja Uusi Maailmanuskonto, Seremonia ja Death Hawks."

Uusien, mielenkiintoisten artistien bongauksissa auttaa se, että Hear ry:llä on "korvia eri kaupungeissa".

"Esimerkiksi Tiiu Helinä tuli mukaan, kun joku näki siltä lupaavan soundcheckin, muttei ehtinyt nähdä koko keikkaa ja halusi kuulla sitä täällä. Kuuntelimme sitten äänitteitä ja totesimme, että on todella hyvä."

Pikkuhiljaa mainettaan kasvattanut Höstfest vertautuu välttämättä Ylioppilaskunnan jo vuodesta 1985 Ilokevissä keväisin järjestämään Jyrock-festivaaliin. Mikä erottaa tapahtumat toisistaan?

"Sanoisin, että Höstfest liikkuu vähän syvemmällä, on vielä vähän vaihtoehtoisempi. Tekijäporukka on vähän vanhempaa ja ydin on pysynyt koko lailla samana. Ehkä meillä on selkeämpi identiteetti."

SUSANNA KÄÄNTÄ

HÖSTFESTIN HISTORIA

- 2008 Ilokivessä yhdessä NS. Klubin kanssa. 200–300 kävijää per ilta. Yhdeksän artistin joukossa mm. Pintandwefall, Barry Andrews in Disko ja Jaakko Eino Kalevi. Tulos: + 650 euroa.
- 2009 Ei järjestetty.
- 2010 Ruma-yökerhossa. Kahden päivän lippu 10 euroa. 170–300 kävijää per ilta. 13 artistia, mm. Jaakko Laitinen & Väärä Raha, Vessa-Matti Lorilori. Tulos: + 850 euroa.
- 2011 Ilokivessä. Kahden päivän lippu 20 euroa. 190–280 kävijää per ilta. 28 esiintyjää, mm. Ryan Francesconi (US), Joo-se Keskitalo, Muuan Mies, Dxxxa D & Hzzzt, Kamari-kuoro Cantinovum. Tulos: -1600 euroa.
- 2012 Ilokivessä. Liput: 2pv 25, 1pv 17 euroa, Vakiopainen päiväklubi 6 euroa.

Elektroa vaikka mummoille

VUONNA 2009 ensimmäiset kappaleensa tehnyt ja vuodesta 2011 livebändinä kasassa ollut Tiiu Helinä on noussut esimerkiksi tämän vuoden Flow-keikan myötä puhuttamaan kotikutoisen elektron ystäviä ja vähän muitakin. Yhteen soundi on vaivattoman kuuloista eli huolella hiottua kaihoisaa lo-fi –elektroa, jonka kuulaista ja puluttavista sävellyksistä vasta Clouds-yhtyeen tuottajan tunnettu **Samuli Tanner**, laulumelodioista ja sanoituksista hänen sisarensa **Tiiu Helinä Tanner**.

– Vaikutteet tulevat aika paljon suomalaisesta kansanmusiikista, johon on kudottu kokeellista ja bassovoittoista elektronista meininkiä, kertoo Tiiu Helinä.

Tiiu Helinän ensimmäinen single Muuri julkaistiin digitaalisenä 20.8. ja se tulee kauppoihin 7” vinyylinä syyskuun aikana.

OHJELMA

PERJANTAI 5.10.: SAMI KUKKA, BLACK MOTOR, DEATH HAWKS, SEREMONIA, PROFEETTA & UUSI MAAILMANUSKONTO, TIIU HELINÄ, LAU NAU, RAINBOWLICKER, SEREFE SOUND SYSTEM, VINDI KARLOS, MUSIC WONDERLAND.

LAUANTAI 6.10.: MARITTA KUULA, ZORSE, RIUKUPASTORII, MOTELLI SKRONKLE, RÄJÄYTTÄJÄT, AVASAXA, JARSE, MELTING, HEARTS, KIKI PAU, KONE-KEKKONE, THE ACHTUNGS, ATOM MOUTH GIMLIES, MUSTAT KALSARIT, OLLI AARNI.

LAUANTAIN PÄIVÄKLUBI VAKIOPAINEESSA: EI MIKKO ALATALO, PEKKO KÄPPI, VILLE PIRINEN COMBAT SCHOOL, TURUN TAIDEAKATEMIAN OPISKELIJOIDEN ANIMAATIOITA.
HTTP://WWW.HEAR.FI/HOSTFEST/

City of Light, My Ass!

Due to upcoming budget cuts, the City of Jyväskylä is intent on ruining the reputation it has built for itself as the City of Light. 1.9 million Euros of fiscal fat need to be trimmed off of an already lean cut of meat.

The city leaders, in all of their wisdom, have decided that the logical place for a town located roughly at 62° north latitude to pinch pennies is the cost of outdoor lighting. Specifically, their bright idea is to cut back on street light maintenance costs by cutting down on street light maintenance. Clever!

I'M JUST WONDERING HOW the folks responsible for this decision happened to miss the fact that it is quite dark here for approximately three-fifths of the year. The streetlights assist in keeping pedestrians physically safe by increasing their visibility, which decreases their chances of being run down by a motor vehicle.

The streetlights also seem to provide a psychological boost as well, since their orange glow is often the only light we see outdoors for several weeks every fall.

ANOTHER VICTIM FOR THE town planner's budget-cutting hatchets is going to be the Jyväskylä – City of Light (Valo on Jyväskylässä) event. I guess this makes some kind of sense – if we are cutting back on street light maintenance, it is only logical that we would cut back on any new installation of outdoor lighting.

As light bulbs burn out on lamp poles and City of Light installations from previous years throughout the town, the following self-congratulatory quote from the official City of Light website will gradually lose its zing: “Jyväskylä’s long-term and fruitful efforts as a developer of urban lighting have been acknowledged around the world.”

Jyväskylä – City of Burned Out Light Bulbs isn't a very catchy title for celebration of urban lighting, but it does sound a lot better than “Jyväskylä – City of unmaintained parks and beaches – garbage can and flowerbed free since 2012” which is going to be our urban reality after the proposed cuts are implemented.

SO BE careful out there this winter walking on those poorly lit streets and don't expect immediate assistance from the city if your block is plunged into eternal darkness. Might I suggest taking a bus rather than taking your chances strolling down on icy, unlit thoroughfare?

Oh yeah, I forgot, they are planning on eliminating the student discount on monthly bus passes too. I guess we have some things to think about as the city council elections approach.

Willie Lahti

JYVÄSKYLÄ – CITY OF BURNED OUT LIGHT BULBS ISN'T A VERY CATCHY TITLE FOR CELEBRATION OF URBAN LIGHTING...

UNELMIEN KÄYMÄLÄ

ILLANVIETTOVESSAT. Öisin opiskelija tarvitsee hyvän ja toimivan WC:n, jotta häitä ei hidastaisi menoa. Teema on valitettavasti varsin vaiettu. Jylkkäri otti itseään niskasta kiinni ja teki tutkimusretken Jyväskylän yöelämän suosituimpiin helpotushuoneisiin, parasta istuntopaikkaa etsien.

Vakiopaineen vessat ovat aika jäätäviä. Naistenvessan ovenkahva on hajalla ja lukkoa korvaa vaivainen haka. Punaiset suttuiset seinät on koristeltu pirunkuvilla, mikä saattaa olla paperin puutoksen ohella tarkoin harkittu tyyliseikka tai korkeaa vasemmistopiiriin taidekulttuuria. Suvaitsevaisuus onkin Vakkarin vessoihin mennessä tärkeää. Tyyliänsä kullakin.

Junaradan varrella nököttävä Musta kynnys oli tutkimuspäivänä onnistunut pysymään kohtuusiistinä. Naistenosasto on ahdas eikä sisälle mahdu, jos peilin edessä on itsetutkiskelijoita ja hiuslakan suihkutelijoita. Koppeja on riittävästi ja miestenpuoleltakin puuttuu vain toisen pöntön rengas, mutta tylsyytys vaijaa Kynnystä. Naistenvessassa huoltoasema-look ei onneksi ole niin suuri ongelma, sillä seinäkirjoitukset luovat romanttista tyyliä. All you need is love!

Opiskelijoiden oma olohuone, Ylä-Ruth, on panostanut myös sisustuspuoleen. Miestenvessa on kuin vastaremontoidun yksityisasunnon kylppäri, joskin myös sen kokoinen. Testohirviöparilla pukkaa olemaan melko ahdasta, kun pisuaarit vievät lopunkin liikkumatilan. Ulko-oven vieressä tönöttävä naistenvessa on yhdistetty invaan. Sisustus on upea lattiasta kattoon ja värimaailma natsaa kuin Strömsössä. Ainoana puutteena voidaan mainita roskiksen lommo. Mistä lie tullut?

Passionin vessojen sijainnin hyviin puoliin kuuluu se, että eipähän ainakaan baaritiskille asti haise. Varpouliin voidaan laskea kompuroidin ja aivohalkeaman mahdollisuus portaissa matkalla tyhjennyksel-

le. Miestenvessat ovat saaneet osakseen mainiot tuherrukset, naisilla seinäkoristelut ovat sen sijaan jääneet vaaleanpunaiseen pantteriin ja pariin mainokseen. Kaiken kaikkiaan toimivat perushyyskät.

Jos illan kohtaamispaikan valinnassa otetaan huomioon vessaviihtyvyys, tulisi ehdottomasti valita Sohwi. Käymälöitä voisi luulla luksushotellin herrasvä-

**RUMAN VESSOISTA
KUULLUT PELOTTAVAT
HUHUPUHEET EIVÄT
VASTANNEET AIVAN
TODELLISUUTTA, JOKA ON
VIELÄ HIRVEÄMPI.**

enuoneeksi, elleivät seinäkirjoitukset paljastaisi totuutta asiakaskunnasta. Ovet vähän narisevat ja voivat koitua kohtaloksi punkeroille, mutta muutoin Sohwin vessaosaston kuvailemiseen riittää yksi sana: upea.

TANSSILATTIALLISISSA baareissa vessahätä tuppaa-kin olemaan jo aivan toista suuruusluokkaa. Hiki lentää, joten ainakin tytöt tarvitsevat peilitilaa enemmän. Miehillä sen sijaan rohkaisuksi kutsutun nesytyksen tarve kasvaa. Yökerhot ovat onneksi oivaltaneet tämän.

Bran WC hämmästytti. Koppeja riittää oksennettavaksi asti ja siisteystaso on huippuluokkaa jopa myöhään yöllä. Mainio kokonaisuus ja plussaa naistenves-

san nojatuolista! Myös musiikista on huolehditu, jota bileet eivät loppuisi pöntölläkään...

Naisilla voi tulla Freetimen yläkerrassa ongelmia asioille pääsemisessä. Mustanpuhuvaa ovea sai kiskoa auki kaksin käsin. Myös rehevät naiset koppien ovissa ja ällöt violetit seinät ovat hiukan luotaantyöntäviä. Miesten vessa on yläkerrassa yllätyksetön, tosin alakerrassa yllättää senkin edestä sekä paperin että kopin oven puute. Hämyisää tunnelmaa lisää sinivioletti narkkarivalo. Naisilla on alakerrassa boheemi yksipönttöinen vessa, jonka voi odottaa menevän illan mittaan kurjaan kuntoon.

Escapen yksinkertaiset vessat ovat siistejä vielä aamuneljältäkin. Naistenvessa on moitteeton ja tyylikäs, mutta miestenvessassa ei tutkimuspäivänä löytynyt käsipaperia. Kokonaisuus on kuitenkin loistava ja lisäpisteitä Senssin seuraaja ansaitsee syrjäisestä selviämiskopista.

Ruman vessoista kuullut pelottavat huhupuheet eivät vastanneet aivan todellisuutta, joka on vielä hirveämpi. Miehillä pisuaarien väliseinät ovat täynnä kuvia karjalanpiirakoista ja koppien ovissa on alastomia lihavia naisia. Naistenvessa ei ole yhtään sen hienos-tuneempi, vaikka peileissä onkin upeat karvareunukset. Lattia on lähmäinen ja siinä on jänniä valoja, min-kä on varmaan tarkoitus olla osa vaikuttavaa kokonai-suutta. Tätä voi kutsua jo todelliseksi taiteeksi.

KÄYMÄLÄKULTTUURIN kuningattareksi kruunataan Sohwi, joka saavutti korkeimmat pisteet arvioiduilla osa-alueilla. Täytyy kuitenkin myös mainita perintöprinssiksi yltänyt Escape, jonka vessat viihdyttävät hurjasta menosta huolimatta. Jylkkäri onnittelee kuninkaallisia tasapuolisesti ja toivottaa käymälöinti-iloa itse kullekin!

Sohwi 4,7

MIEHET

Siisteys 4
Tyyli 5
Viihtyvyyys 5

NAISET

Siisteys 4
Tyyli 5
Viihtyvyyys 5

Escape 4,3

MIEHET

Siisteys 5
Tyyli 5
Viihtyvyyys 4

NAISET

Siisteys 5
Tyyli 3
Viihtyvyyys 4

Bra 4,2

MIEHET

Siisteys 4
Tyyli 4
Viihtyvyyys 5

NAISET

Siisteys 4
Tyyli 4
Viihtyvyyys 5

Ylä-Ruth 4

MIEHET

Siisteys 4
Tyyli 4
Viihtyvyyys 5

NAISET

Siisteys 4
Tyyli 4
Viihtyvyyys 5

Ruma 3,5

MIEHET

Siisteys 2
Tyyli 4
Viihtyvyyys 3

NAISET

Siisteys 3
Tyyli 5
Viihtyvyyys 4

Passion 3,5

MIEHET

Siisteys 3
Tyyli 3
Viihtyvyyys 4

NAISET

Siisteys 3
Tyyli 3
Viihtyvyyys 4

Freetime 3

MIEHET

Siisteys 2
Tyyli 2
Viihtyvyyys 3

NAISET

Siisteys 3
Tyyli 4
Viihtyvyyys 4

Musta kynnyks 2,7

MIEHET

Siisteys 3
Tyyli 1
Viihtyvyyys 3

NAISET

Siisteys 3
Tyyli 1
Viihtyvyyys 3

Vakiopaine 2,3

MIEHET

Siisteys 2
Tyyli 2
Viihtyvyyys 3

NAISET

Siisteys 2
Tyyli 3
Viihtyvyyys 2

Keittiöpäällikkö Kati Lemiläiselle tulee joulukuussa täyten 15 vuotta Sohwiissa.

Sohwin keittiöpäällikkö **Kati Lemiläisen** mukaan Jylkkärin vessavertailun voitto on heille ensimmäinen laatuaan.

”No tämä on kyllä ensimmäinen. En muista, että olisi minun viidentoista vuoteni aikana ollut tämmöistä”, Lemiläinen nauraa.

Kärkisija ei tullut keittiöpäällikölle täytenä yllätyksenä.

”Olihan nuo vessat siistit. Ja ne on ollut sitä jo monta vuotta. En epäile etteikö niillä pärjäisi tämmöisessä kilpailussa.”

Vertailussa Sohwin käymälät keräsivät kiitosta erityisesti hienosta yleisilmeestään, kuten eri väreillä ja pinnoilla kikkailevista seinistä. Vessat remontoitiin vajaa kymmenen vuotta sitten, ja samalla ulkoasu uudistui.

”Silloin kuin vessoihin tehtiin tuo iso remontti, se tehtiin pitkällä tähtäimellä jotta nämä pysyvät pitkään siistinä ja hyvännäköisenä. Ja aika hyvin on toiminut”, keittiöpäällikkö kertoo.

KATI LEMILÄISEN mukaan vessojen pienuudesta tulee jonkin verran palautetta. Erityisesti ahtaus häiritsee ruuhka-aikoina, kuten Yläkaupungin yön kaltaisten suurtahtumien yhteydessä. Silloin pihan anniskelualueelle on voitu järjestää lisävessoja helpottamaan tilannetta.

”Joskus tulee asiakkailta palautetta, että voisi olla naisten puolella enemmän koppeja. Mutta kun tämä on vanha kiinteistö, niin ei tähän voi oikein rakentaa lisää. Aika hyvin nuo on palvellut toistaiseksi.”

Asiakkaiden tyytyväisyys näkyy Lemiläisen mukaan siinäkin, että seiniin piirretään aika vähän.

”Minusta tuntuu että asiakkaat arvostavat sitä, että ne ovat tuon näköiset. Asiakkaat eivät lähdekään sotkemaan tussilla”, hän arvioi.

ENTÄ ONKO Sohwin voittajavessaan suunnitteilla uudistuksia lähitulevaisuudessa? Ei – ellei lokakuussa tapahtuvaa käsipyyhelineiden vaihtoa lasketa. Nykyinen sähköisesti toimiva paperiteline kun on aiheuttanut hämmennystä osassa asiakaskuntaa.

”Jotkut eivät keksi että siitä pitää vetää tai heilauttaa kättä, jotta paperi tulee. Silloin asiakkaat tulevat sanomaan tiskille, että vessassa ei ole paperia. Mutta sitten kun mennään katsomaan niin on.”

Keittiöpäällikkö Kati Lemiläinen vaihtaa elektronisen järjestelmän perinteisempään telineeseen.

”Mä vaihdan sinne semmoiset, mistä tulee arkki. Siinä ei ole mitään tekniikkaa, että se on niin kuin pakko jokaisen osata käyttää. Se on ainoa muutos mikä tässä nyt tulee.”

Arimo Kerkelä

Uutisraivaaja

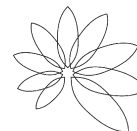
Helsingin Sanomain Säätiön innovaatiokilpailu

Kilpailun tavoitteena on löytää tiedonvälitykseen ja journalismiin uusia toimintatapoja ja menestyviä liiketoimintamalleja. Kilpailun voittaja saa kehitysrahaa jopa **250 000 euroa**, jonka avulla hän toteuttaa hankkeensa.

Hakuaika päättyy **17.1.2013**. Lisätietoja ja hakulomake osoitteessa **uutisraivaaja.fi**

Helsingin Sanomain Säätiö on media-alan merkittävä kehittäjä ja suomalaisen viestintäteollisuuden, erityisesti sanomalehden, tukija. Säätiön tarkoituksena on edistää ja tukea korkeatasoista viestintään ja viestintäteollisuuteen liittyvää tutkimusta ja alan koulutusta. Päivälehdien arkisto ja Päivälehdien museo ovat osa Helsingin Sanomain Säätiötä.

HELSINGIN
SANOMAIN
SÄÄTIÖ

Menot

"AJATTELIN ENSIN ETTÄ HALUAISIN KUUNTELEMAAN TUOTA LUENTOA MUTTA KATSOTTUANI MISTÄ RAUNI-LEENA PUHUU, EN OLLUTKAAN ENÄÄ NIIN INNOKAS."

Nimimerkki Miffy Kosmisten parapäivien nettisivuilla.

14 RAVINTO Älä heitä ruokaa turhaan menemään, **15 HELPOTUS:** Kirjastoakin pitää osata käyttää, **16 KULTTUURI:** Musen koko tuotanto syynissä **18 YLIOPIILASKUNTA:** Jyy-aktiivi kertoo, millaista se on, **19. SIVUN KASVO:** Herra Jyväskylän kulttuuritapahtumien takana esittäytyy.

tekstit **Petri Kaikosuo**

6.-7.10. KLO 9-19 AALTOSALI

KOSMISET PARAPÄIVÄT räjäyttää tajunnan. Juhan af Grann avaa henkilökohtaisesti apokalyptisen "aarreakun" ja vastaa esitettyihin kysymyksiin. Kalevi Riikonen kertoo kosmisesta kansalaisuudesta ja keskuudessamme elävien avaruusolentojen tehtävästä. Alva Karpinen kyseenalaistaa mielikuvituksen ja todellisuuden rajat.

KALLE PALMAMA

12.-13.10. MUSTA KYNNYS

HATTUTEMPPUKLUBI ON uusi live-musiikkiin ja laadukkaisiin levyvalintoihin keskittyvä klubi, jonka avajaisissa Mustassa Kynnyksessä perjantaina 12.10. esiintyvät Pertti Kurikan Nimipäivät ja Kuopionniemi sekä DJ:t Pex Pistols & Katutatu.

Talmud Beach käynnistää tämän vuoden Blues Live -festivaalin.

TUOMO TUOVINEN

4.-7.10. POPPARI/FREETIME/HARRY'S

Blues-diggareiden kokoontumisajot

BLUES LIVE on vuodesta 1981 järjestetty bluestapahtuma, joka ei tee myönnytyksiä linjaan. Täällä kuullaan bluesia eikä mitään runopoppia ja jameissa soitetaan juuri niin pitkiä sooloja kuin halutaan! Tapahtuman takana on eläkkeellä oleva postimies ja paikallinen blueslegenda Hessu Heinonen, jonka huuliharpuun soittoa kuultaneen tänäkin vuonna ainakin jameissa. Pelkästään miehen tuima ilme on jo nähtävyyttä sinänsä.

Lauantain pääesiintyjä on "The Princess of Rock'n Gospel Blues" eli Sharrie Williams (USA) yhtyeensä kanssa. Michiganissa musikaalisen perheeseen syntynyt Williams on elänyt rankkoja blues-vaiheita, jolloin kodittomuus,

mielenterveys- ja päihdeongelmat sekä väkivalta melkein veivät hänen henkensä ja on palannut kuoleman porteilta laulaakseen enkelten lailla.

Tämän vuoden tapahtuma alkaa torstaina, ja sen saa kunnian aloittaa vastikään debyyttinsä julkaisut kolmen miehen "käsitemusikantti" Talmud Beach, jonka kitaristi Petri "Laideri" Alanko tunnetaan myös yhteistä Joose Keskitalo ja Kolmas Maailmanpalo sekä Muuan Mies ja basisti Mikko "Limu" Siltanen bändistä Räjähäyttäjät. Bändi laulaa muiden muassa hobosta, joka ei välitä pikkusateesta sekä pyramidihuijauksesta, jossa meni talo. Yksi laulu kertoo kaljuuntumisesta. Hiusten vastalahjaksi piru antoi bluesin.

TOMMI PUSKA

26.9. ILOKIVI

MIKÄKLUBI ON keväällä 2012 alkunsa saanut improvisaatioteatterin klubi, joka hihkuu, hoilaa ja hassuttelee tuomalla tarjottimellisen parhaimpia paloja improvisaation mikä- ja kumma -maasta. Se kutittaa sekä yleisön, näyttelijöiden että muusikoiden yläkammareita yllätysten, naurun, laulun ja tarinoiden ihmeilyllä. Mikäklubi järjestetään kerran kuussa ainakin vuoden loppuun

TERO AHONEN

28.9. KLO 22, LUTAKKO

EVA & MANU eli Eeva Louhivuori ja Emmanuel Leudic kohtasivat muutama vuosi sitten Bostonissa Berklee College of Musicissa. He rakastuivat ja lähtivät puolen vuoden automatkalle, jonka aikana he työskentelivät luomutiloilla ja tekivät matkailun lomassa suloisia luomufolk-lauluja. Debyyttialbumi Eva & Manu julkaistiin viime kesänä. Ai että onko söpöä!

NAUSKA

5. 10. KLO 22, LUTAKKO

KAUKO RÖYHKÄ keikkaillee taas vanhan Narttu-yhtyeensä kanssa. Kuinkahan käy viime vuosina perhe-elämään keskittyneeltä vanhalta satanistilta rock'n roll herran vuonna 2012?

KEHITYSYHTEISTYÖVIIKKO 8.-14.10

PEKKA HAAVISTO puhuu ihmisoikeuksista avajaispäivänä klo 17 seminaarium 212-tilassa. Tiistain infoillassa päärakennuksella kerrotaan vapaaehtoistyöstä ulkomailla. Juomatehtaalla nähdään keskiviikkona elokuva Lakshmi and Me. Torstain keskustelussa pohditaan miten energia, ympäristö ja kehitysyhteistyö linkittyvät. Perjantaina on Ilokiven alakerrassa bileet, jossa saa maistaa reilun kaupan viinejä, ja lauantaina yläkerrassa on kirpputori.

KAMPUS KINO

PETTERI KALLIOMÄKI
ARVOSTELEE ILOKIVEN TULEVAT
NÄYTÖKSET

The Guard

JOHN MICHAEL MCDON-
AGH, 2011

TI 25.9. KLO 19.00

Revisionistinen kyttäelokuva kertoo irlantilaiskaupungin omaperäisestä poliisista (Brendan Gleeson), joka joutuu tekemään yhteistyötä pedantin FBI-agentin (Don Cheadle) kanssa. "Paha poliisi" -tradition näkemykset saavat kyytiä kohtauksissa, joissa esivallan pieni huumeissa ja huorissa rypeminen kuitataan lähinnä tervehenkiseksi touhuksi. Nurin on käännetty myös Yön kuumuudessa -tyylinen kliše mustan kaupunkilaispoliisin ylivoimaisuudesta peräkylyn punaniskaan nähden. Elokuvan uutta luova asenne ei maistu tippaakaan itsetiotoiselta.

Arvosana: **5/5**

Policeman

NADAV LAPID, 2011

TI 2.10. KLO 19.00

Kampus Kinon R&A-valinta on sekin hyvin poikkeuksellinen rikoselokuva. Tarinassa on kolme osaa. Ensimmäisessä tapaamme terroristeja vastaan taistelevan poliisiyksikön jäseniä, mutta ainoastaan heidän työaikansa ulkopuolella - pyöriilemässä, grillaamassa, raskaana olevien vaimojensa kanssa... Toisessa osassa meidät esitellään keskiluokkaisten nuorten muodostamalle vallankumousporukalle. Lopuksi nämä kaksi ryhmää kohtaavat verisen panttivan-kidraaman merkeissä. Israelilaiselokuva näyttää, mutta ei kommentoi; luottamus katsojan älyyn on melkoinen.

Arvosana: **5/5**

Muiden hyväksi

OSKAR SANTOS, 2010

TI 9.10. KLO 19.00

Kyynisesti käyttäytyvä lääkäri havaitsee kykenevänsä parantamaan potilaita käsillään; samaan aikaan hänen omat läheisensä kuolevat tai sairastuvat yksi toisensa jälkeen. Kiehtova idea on valitettavasti saanut osakseen siirappisen melodramakäsittelyn.

Arvosana: **2/5**

teksti ja kuva **Helena Hirvinen**

DYYKKAA OMASTA KAAPISTA

PIHISTELY. Yksin asuva suomalainen heittää roskeen keskimäärin 27 kiloa ruokaa vuodessa.

Se tarkoittaa melko montaa leivänkannikkaa, ruskeaa banaania ja itänyttä perunaa. Opiskelijan ruokabudjetilla tällaiseen hävikkiin ei pidä sortua, vaan oman jääkaapin sisältöön kannattaa suhtautua avoimesti.

Pilaantuneen ruuan tunnistaminen on yleensä helppoa, eikä parasta ennen -merkinnän aina tarvitse tarkoittaa biojätetuomiota. Esimerkiksi mädän kananmunan tunnistaa parhaiten vangitsevasta tuoksusta, ei kennon päivämäärästä. Hieman notkistunut porkkanakin toimii kypsytetyssä ruuassa loistavasti. Liiallisuuksiin ei toki kannata mennä, sillä selvästi pilaantunut ja homeinen ruoka ei enää kuulu ruokalauteselle.

Oma loppukuun ruokalistani koostuu usein pakastetuista pavuista, sekä vihanneslokeron pohjalla lojuvista nahkeista perunoista, porkkanoista ja pätkästä inkiväärinjuurta. Kasa vanhoja juureksia ei välttämättä kuulosta kovin houkuttelevalta, mutta pienellä vaivalla ja hyvillä mausteilla niistä saa varsin toimivan aterian. Intialaisittain maustetut kasvismössöt maistuvat myös sopuisalle sekasyöjälle.

Tällä kertaa jaettava resepti ei ole syytä toteuttaa turhan tunnollisesti. Papujuttu on nimensä mukaisesti hieman epämääräinen ruoka. Siihen ei ole tarkkaa ohjetta, vaan se koostuu papujen lisäksi juuri siitä, mitä sinun jääkaapissasi on. Tämän esimerkkireseptin aineet löytyivät omasta kaapistani.

Papujuttu

- 2 sipulia
- 3 tl currya
- loraus öljyä kuullottamiseen
- 1 prk tomaattimurskaa
- 1 prk tomaattipyyrettä
- vettä n. puoli litraa
- 2 nahistunutta porkkanaa raasteena
- pätkä hienonnettua inkiväärinjuurta
- 1-2 tuoretta punaista chiliä (jauhe-

kin käy)

- 2 toissapäivänä keitettyä perunaa
- puolisen kiloa erilaisia keitettyjä papuja (purkkipavutkin kelpaavat)
- suolaa maun mukaan

KUUMENNA reilu loraus öljyä kattilassa. Pilko sipulit, heitä curryn kera kattilaan ja kuullota hetki. Lisää sipuliseokseen tomaattimurska ja -pyre sekä puolisen lit-

raa vettä. Keittele pari minuuttia ja lisää raastettu porkkana, inkivääri sekä pilkottu chili. Anna porista taas pari minuuttia, jonka jälkeen voit kääntää levyn pois päältä ja lisätä pavut sekä muut valmiiksi kypsytetyt ainekset pataan. Hauta kannen alla hetki ja tarjoile sellaisenaan. Vähentämällä nesteen määrää, papujuttu toimii hyvin kastikkeena pastalle tai riisille.

SONAATTI TOIMIPISTEET

SONAATTI
elinvoimaa ja makuelämyksiä

KAHVILAPALVELUT
RUOKAYMPYRÄ

SONAATTI
www.sonaatti.fi

TOIMIPISTEIDEN RUOKALISTAT NETISSÄ
WWW.SONAATTI.FI

JÄÄKAAPPIRATSIA

JYLKKÄRI KURKISTAA JÄÄKAAPPIISI.

SOSIOLOGIAN OPISKELIJA, KV-TUTOR ILKKA PENTTINEN:

"Rasvatonta maitoa. Ketsuppia, joka on varma selviytymisväline kaikin puolin. ES-energiajuomaa. Muutama olut – niillekin löytyy käyttöä hätätapauksessa. Urheilujuomaa pitkän matkan harrastusjuoksun takia. Pikkasen ylijäämäkurkkuja ja crème fraîchea. Vähän askeettinen kalusto, kun on justinsa muuttanut.

Aikalaila menee siihen, että syödään yliopistolla. Hirveästi ruokaa ei säästössä pidetä. Pakastimessa on jotain pientä silloin tällöin. Nyt kun on tuore kämppä, niin ei hirveästi ole ehtinyt massaamaan manskua.

Mä en voi olla tyytyväisempi. Kaljaa voisi olla enemmän.."

Arimo Kerkelä

teksti **Tiina Saari** kuva **Jere Kyrö**

VINKKEJÄ KIRJAN LAINAAMISEEN

KIRJASTOSSA. Jotta aikaa ei hukkuisi haahuiluun Jyväskylän yliopiston kirjaston hyllyjen välissä, vinkkaamme muutamista perusjutuista.

Kun on kävellyt sisään kirjaston ovesta, juonut kahvin ja vaihtanut kavereiden kanssa kuulumisia, pitää suunnata tietokoneelle ja avata JYKDOK -niminen tietokanta. Sen kautta voi etsiä kirjoja – pitää vain tietää, mitä haluaa löytää.

Hakusanan kirjoittamisen jälkeen teoksesta ilmestyy ruudulle kaikki mahdolliset tiedot.

”Tärkein asia, mikä pitää katsoa, on kohta sijainti,” painottaa kirjastonhoitaja **Annikki Järvinen**.

Hyllypaikan linkin voi klikata auki, jolloin näkee vielä entistä tarkemman sijainnin. Ensimmäisessä kerroksessa ovat pääasiassa kaikki kurssikirjat, toisessa ja kolmannessa kerrok-

ssa alakohtaiset teokset.

JYKDOK näyttää, onko kirja sijoitettu nimensä, tekijän vai teossarjan nimen alkukirjaimen mukaan.

Hakupalvelu kertoo myös, onko kirja paikalla hyllyssä. Jos ei ole, voi tehdä varauksen.

”Älä missään nimessä varaa saattavilla olevaa kirjaa. Sen pystyy varamaan, mutta se ei takaa, että kirja pysyisi hyllyssä sinua varten,” Järvinen kertoo. Hän jatkaa, että

systemissä on tässä kohtaa vähän vikaa.

”Jotakin kurssikirjaa voi olla esimerkiksi 45 kappaletta. On typerää, jos teosta on yhä viisi kappaletta hyllyssä, mutta joku on varannut kirjan. Silloin

40 muuta eivät saa uusittua lainaansa.”

Kirjojen varausjärjestelmä ei siis toimi niin kuin Kaupunginkirjastossa, missä kirjastonhoitaja hakee etukäteen varatun kirjan tiskin taakse valmiiksi asiakasta varten.

Teoksen voi sen sijaan varata niin, että noutopaikkana on jokin muu kirjaston piste, kuten Ylistönrinteen kirjasto. Varaus ja lähetykset eivät maksa mitään.

JOS KIRJAN kaikki kappaleet ovat lainassa ja varausjono on pitkä, kannattaa tarkistaa JYKDOKista, onko kirja saatavana internetissä. Yhä useampi teos nimittäin on. Elektronisiin aineistoihin pääsee helposti käsiksi kotona.

”Omilla yliopiston verkkotunnuksilla saa auki lähes kaiken. E-aineistojen etäkäyttöä on yksinkertaistettu paljon.”

JYKDOKissa on linkki e-kirjaan. Elektroninen versio on saatavana vasta melko harvoista kurssikirjoista. Niitä yritetään saada Järvisen mukaan tulevaisuudessa lisää. Painettuja lehtiä tilataan jo vähemmän, e-lehtiä kirjastolta on arviolta noin 20 000.

Jos kirja puuttuu kokoelmista kokonaan, on mahdollista esittää kirjaa hankittavaksi kirjaston etusivun kautta kohdasta ”Tee se itse”. Linkistä ”Ehdota hankittavaksi” avautuu tarvittava lomake.

KIRJASTOTUUTORI

- Kirjasto järjestää infoja ja opetuksia tiedonhankinnasta.
- Suositeltavaa on vieraila Kopassa lukemassa verkko-oppimateriaalia Kirjastotuutoria: <https://koppa.jyu.fi/avoimet/kirjasto/kirjastotuutori>
- Siellä on muun muassa oppia tiedonhankinnasta sekä ”Uuden opiskelijan ABC”.
- Kirjaston MOT-sanakirja toimii kaikkialla kirjaston ulkopuolella, kunhan omat verkkotunnukset ovat kunnossa.
- Radio- ja tv-arkisto löytyy toisen kerroksen pienestä huoneesta. Siellä on kaikki aineisto vuodesta 2009, 16 radio-kanavaa ja 13 tv-kanavaa.

”OMILLA YLIOPISTON VERKKOTUNNUKSILLA SAA AUKI LÄHES KAIKEN. E-AINEISTOJEN ETÄKÄYTTÖÄ ON YKSINKERTAISTETTU PALJON.”

Hiushuone Tea-Marisa

Täitöniekantie 1 A
40740 JKL (Kortepohja)

Ti-To 9-17
tai sopimuksen mukaan

Opiskelija-alennus!
050-572 4691
014-3111374

Opiskelijakortilla

Keittolounas **2.50€**

Kasvisravintola

Kauppakatu 11 JKL
Avoinna 11.00–14.30

MAINOS JYLKKÄRIIN?

SEURAAVAT VARAUKSET 3.10. MENNESSÄ.

PIIA AALTONEN: 044 5400 200
PIIA.AALTONEN@OPISKELIJAMEDIA.TI

MUSEN MATKA INSTITUUTIOKSI

MUSIIKKI. Brittiyhtye Muse julkaisee kuudennen studioalbuminsa lokakuun alussa. Ennen ilmestymistä on aika kahlata läpi teatraalisten vaihtoehtorokkareiden aiemmat levytykset.

Muse on kasvattanut suosiotaan levy levytä. Entinen pienehköjen piirien kulttibändi kilpailee nykyisin 2000-luvun suurimman bändin tittelistä Coldplayn kanssa. Muse'n kolmikko kutsutaan apuun, kun uusin teinivampyyrileffa tai urheilutapahtuma kaipaa jotain mahtipontista soitettavaa. Miten tähän pisteeseen on päädytty?

Showbiz (1999)

NU METAL nousee ja kaikkia ketuttaa. Ajan henki on kuultavissa myös Muse'n debyyttillä Showbiz. Biisejä runtataan tiukalla otteella ja kitaravallit jyräävät. Äänimaailma on karumpi ja tunkkaisempi kuin trion myöhemmillä julkaisuilla.

Muuten esikoislevy on jo tunnistettavaa Musea. Selkeimmin oma tyyli kuuluu **Matthew Bellamyn** persoonallisesta äänestä. Mies vaikertaa, värisyttää ääntään ja venyttää vokaalejaan sydämensä kyllyydestä. Koko laaja ääniala on käytössä aina falsettiin asti.

Liian korostettuna Bellamyn hoilaaminen voi ylittää ärsytyskynnyksen. Näin käy rauhallisessa vedossa *Falling Down*, jossa muut instrumentit on jätetty sivummalle. Pääasiassa laulu kuitenkin vakuuttaa ja sopii angstiseen tunnelmaan.

Showbiz on hyvä ja energinen aloitus. Avausraita *Sunburn* napaa nopeasti mukaansa. Sävellykset tai sovitukset eivät ole aina mielenpainuvimmasta päästä, mutta kokonaisuus pysyy kasassa loppuun asti.

Origin of Symmetry (2001)

KAKKOSLEVYN ORIGINS of Symmetry kansilehtisestä löytyvät myös biisien sanoitukset. Samalla nousee esiin Muse'n ainainen kompastuskivi. Omissa sfääreissään leijaillevista lyriikoista on turha etsiä hienoja oivalluksia tai koskettavia tarinoita. Galaksit räjähtää ja Keinonen laskeutuu rankaisemaan kaikkia. Noin suunnilleen.

Äänimaailma on monipuolistunut, vaikka kitarat särisevät edelleen. Futuristisia soundeja pilkistelee jo siellä täältä riffit ovat entistä värikkäämpiä. Matthew Bellamy päästää äänensä valloilleen ja musiikki paisuu hetkittäin rockopperaksi.

Massiivinen progeilu vaatii useamman kuuntelukerran. Suoraviivainen ensisingle *Plug in Baby* vakuuttaa ensikuulemmalla, mutta useimmat kappaleet syöpyvät mieleen hitaammin. Mukaan mahtuu pari heikompaakin kipaletta, kuten hengenvedoksi jätetty *Screenager*. Huilitauko hurmuksesta on paikallaan, mutta slovari jättää kylmäksi.

Jälkikäteen *Origin of Symmetry* on väitetty Muse'n parhaaksi levyksi. Albumi onkin mainio. Aivan kaikkia saamiaan ylisanoja se ei kuitenkaan ansaitse.

Absolution (2003)

KOLMAS LEVY TODEN sanoo – ja ponnekkaasti sanookin. Absoluti- on täryttää kehiin mahtavia kipaleita toisensa perään. Raivoiset vedot soivat hyvässä balanssissa tunnelmallisempien tulkintojen kanssa. Vaihtelua on riittävästi.

Myös soitinpuolella tasapaino on kunnossa. Syntikat nousevat kitaran rinnalle, kun sekä sähköä että särinää tarjoillaan sopivina an-

noksina. Myös rytmisektorilla tehdään tarkkaa työtä. Sovitukset ovat pitkälle hiottuja ja monipuolisia. Soitinkavalkadi kasvaa paikoin valtavaksi.

Vahvaa hittimateriaalia, kuten *Time is Running Out* ja *Butterflies and Hurricanes*, löytyy runsaasti. Myös kokonaisuus on kunnossa, sillä erityisen heikkoja raitoja ei ole eksynyt levyille.

Absolutionin aikoihin Muse alkoi kasvattaa jalansijaa Suomessakin. Edelliset tuotokset vain pistäytyvät virallisen listan häntäpäissä, mutta Absolution kävi jo lähellä kärkikymmenikköä.

MITEN TÄHÄN
PISTEeseen ON
PÄÄDYTTY?

Black Holes and Revelations (2006)

ABSOLUTIONILLA sähkökitara kulki syntikasoundien rinnalla. Seuraajalla syntikat valtaavat yhä enemmän äänialaa, vaikkei kitaroitakaan hylätä. Kapaleista kuulee, että sovituksia on hiottu studiossa tuntikaupalla. Spontaanin oloista irrottelua onkin sitten vähemmän.

Vaan toimii tämä näinkin. *Black Holes and Revelations* on huolella tuotettua ja laadukasta musiikkia. Alkuaikojen rokkaavampi ote on pehmentynyt. Starlightin popahtava pimputtelu tuo mieleen jopa Coldplayn.

Matthew Bellamyn erottuva laulutyyli istuu efektien sekaan loistavasti. Tuloksena on majesteettista avaruusopperaa, josta yhtye ehkä parhaiten tunnetaan.

On kuulijasta kiinni, valahtaako lopputulos jo kornin puolelle. Levyn päättävä järkäle *Knights of Cydonia* vie eepisyden äärimilleen. Oikeassa mielentilassa tahallisen tai tahattoman koominen maailmansyleily toimii.

The Resistance (2009)

KOLMEN VUODEN TAKAINEN The Resistance pyrki jatkamaan siitä, mihin *Black Holes and Revelations* jäi. Mittakaavaa on kasvatettu äärimmäisyyksiin asti. Parhaiten kunnianhimo näkyy albumin päätävässä *Exogenesis*ssä, joka on kolmiosainen täydellä orkesterilla säestetty sinfonia.

Valitettavasti lopputulos jättää toivomisen varaa. Avauskaksikko *Uprising* ja *Resistance* kuulostavat takuuvarmalta Muselta niin hyvässä kuin pahassakin. Niitä seuraava *Undisclosed Desires* lienee yhtyeen ensimmäinen tanssilattiahitti. Ensimmäiset raidat ovat paketin parhaimmista. Sen jälkeen taso laskee.

The Resistancen aikaan Muse on jo vakiinnuttanut asemansa. Samalla suurin räväkkyys on hävinnyt. Muse kuulostaa vahvasti itseltään, pahimmassa tapauksessa itsensä parodialta. Neljäs kappale *United States of Eurasia* on läjä pahimpia progen kliseitä Queenin hengessä.

The Resistance ei ole huono levy. Tähtihetkiä vain seuraa liian monta pohjakosketusta. *Guiding Light* ylittää ärsytyskynnyksen väliittömästi. Myös *Exogenesis*-trilogia jää suurista puitteistaan huolimatta varsin mitänsanomattomaksi.

The 2nd Law (2012)

TOISSA VUONNA MUSE teki kappaleen elokuvan *Twilight* – Epäily soundtrackille. *Neutron Star Collision* (Love is Forever) on pe-

Muse on kulkenut pitkän tien eturivin yhtyeeksi.

rusvarma tunnelmankohottaja. Sanoituksissa Bellamy on vaihtanut dystopiat rakkaudenjulistukseen. Lopputulos on sekoitus ankeita poplatteuksia ja bändin tavallista kömpelöä kikkailua.

Kuudes albuni *The 2nd Law* ilmestyy 1. lokakuuta. Ensimmäisen kerran uutta materiaalia kuultiin Lontoon olympialaisissa, joiden tunnuskappale *Survival* oli Musen käsialaa. Myös levyllä päätyvä jylhä veisu ajaa asiansa, vaikkei tarjoakaan suuria innovaatioita.

Muut näytteet antavat uutukaisesta hämmäntävän ensivaikutelman. Singleksi irrotettu *Madness* hylkää sähkökitarat lähes kokonaan ja tarjoaa tilalle viipyilevää elektronista tunnelmointia. Suurempi ylläri paljastuu kappaleesta *Unsustainable*. Siinä dramaattiset kuorokohdat vuorottelevat dubstep-vaikutteiden kanssa.

Lokakuussa selviää, miten uudistus onnistuu.

Vallankumouksen aave kummittelee

TERE VADÉN: HEIDEGGER, ŽIŽEK JA VALLANKUMOUS (GAUDEAMUS)

Oikeamielisten liberaalien kauhistukseksi vallankumous on jälleen tullut ajankohtaiseksi. Filosofi Tere Vadénin uutuusteos lähestyy aihetta kysyen ajattelumme perusteita, metafysiikkamme poliittisia seuraamuksia.

Kahden kiistanalaisen filosofin – toinen natsi ja toinen ääriivasemmistolainen – subjektia ja olemista koskevien pohdintojen avulla Vadén koettaa ajatella vallankumouksen ja metafysiikan, politiikan ja filosofian suhteita. Miksi filosofia on ymmärrettävä jo lähtökohtaisesti poliittiseksi?

Kiehtovien kysymyksiensä varjopuolena on abstraktisuus, jolla ei kamalasti ole annettavaa ainakaan arkipäivän aktivismille. Lieneekö tuo toisaalta ollut tarkoituksaan?

Keijo Lakkala

Parrakasta kulkuribluesia

TALMUD BEACH (HELMI LEVYT)

Talmud Beach julkaisi debyyttialbuminsa vinyylinä, mikä onkin mainio ratkaisu: äppärinä bändin rehevä meininki pääsee kunnolla oikeuksiinsa. **Petri Alangon, Aleks Lukanderin** ja **Mikko Siltasen** muodostaman trion kotiku- toinen boogie syntyy mukavasti soljuvas- ta laulusta, riisutuista rummuista, tukeva- na pomputtelevasta bassosta ja tarttuvi- sta blueskitaroista.

Kokonaisuutena levyn sointi on jätetty melko pelkistetyksi. Pieniä epätas- mälisyyksiä ei ole pyritty peittelemään, mikä tekee tunnelman mukavan kotoiseksi.

Talmud Beachin biiseissä kuljeskellaan ja ajelehditaan. Pikkusateista piittaama- ton kertoja-hobo myy jo toisessa kappa- leessa hiuksensa (!) paholaiselle ja ryy- piskelee myöhemmin maanisessa *Drin- kin'* Kiljussa sitä itseään. Sävyjen toista ää- ripäätä edustaa maagisen hauras *Time On Highway 5*.

Talmudien debyytti on konstailema- ton ja rehti albumi. Sitä kuunnellessa alkaa tehdä mieli, ei kiljua, vaan savuista viskiä, minkä tulkitsemisen positiiviseksi asiaksi.

Juho Hakkarainen

Autolla puolitiehen

TIE POHJOISEEN

Kireän konserttipianistin Timon (**Samuli Edelmann**) elämä mul- listuu, kun lapsuudessa tuntemattomaksi jäänyt isä Leo (**Vesa-Matti Loiri**) tupsah- taa kotirappuun. Isä houkuttelee poikan- sa automatkalle Helsingistä yhä kauem- mas pohjoiseen.

Mika Kaurismäen ohjaama *Tie pohjoi- seen* palauttaa Veskun odotetusti pääroo- liin. Loirilla ja Edelmannilla on elokuvassa hetkensä, mutta muuten road movie jät- tää ristiriitaisen kuvan. Komedian ja draa- man tasapainoilu tökkii.

Kökököjä vitsejä vedetään niin hassusta homostelusta kuin äänekkäästä kuorsaa- misestakin. Tapahtumat seuraavat toisi- aan lähes yhtä teennäisesti kuin Turhapu- roissa aikoinaan.

On seikkailuun sullottu pari pääkaksikon odotettua yhteislauluakin. Musisoimaan mennään niin monen mutkan kautta, et- tä esitykset syövät tarinankerronnasta lo- punkin uskottavuuden.

Arimo Kerkelä

Harmaakarhujen hyökkäys

GRIZZLY BEAR – SHIELDS (WARP RECORDS)

Grizzly Bearin edellinen albu- mi *Veckatimestista* pitivät se- kä suuri yleisö että kriitikot, ja nyt, uudel- la Shields albumilla harmaakarhut vain ki- ristävät tahtia.

Shields on edeltäjänsä nähden huo- mattavasti virtaviivaisempi ja ehjempi ko- konaisuus. Levy on pullollaan täyteläisiä, vaan ei liian täyteen ahdettuja kappaleita. Hipsterit tulevat pitämään Shieldsia liian mainstreamina, mutta kuka välittää? Tus- kin ainakaan bändi itse.

Komea ja lämmin levy jota kelpaa kuun- nella marraskuun iltoina kun on polke- nut pyörällään luennoilta kotiin läpi tuulen ja tuiskun.

Juha Stenholm

X Marks the Spot

THE XX – COEXIST (YOUNG TURKS)

Toisella albumillaan *The XX* on minimalistanut soundia niin, että se tun- tuu paikoittain olevan hiukan liian mini- maalinen.

Coexist kuulostaa levykokonaisuutena hyvin yhtenäiseltä, hetkittäin jopa häiritse- vässä määrin – sen verran toistensa kal- taisilta suurin osa kappaleista vaikuttaa. Ei Coexist missään nimessä huono levy ole, mutta jää edeltäjänsä jalkoihin, ja tuoksuu hiukan liian varman päälle pelatulta.

Täytyy kuitenkin kehua levyn sydänsu- ruisia lyriikoita, sekä **Oliver Simin** huimasti kehittyntä laulua. Coexist on herkkää in- diepoppiä yksin tai seurassa nautittavaksi.

Jaakko Stenholm

Seestyneesti maailmalta

EVA & MANU: EVA & MANU (WARNER MUSIC)

Evan & Manun *Travel in Music* on mielenkiintoinen projekti. Biisien kirjoittelu Eurooppaa kierrellessä on idea, josta on helppo pitää. Rentoja reissu- veisu- ja on saatu vihdoin myös albumille. Akus- tinen folk ei kuitenkaan ole CD:llä par- haimmillaan.

Lyhyttä levyä vaivaa tasapaksuus. Par- haat raidat, kuten esikoissingle *Feet in the Water*, erottuvat massasta nopeasti.

Muuten mitäänsanomaton jouto- käyntiä on liikaa. Monet biisit eivät sävältä useammankaan kuuntelukerran jälkeen.

Arimo Kerkelä

Kauniisti soivia kertomuksia

PMMP: RAKKAUDESTA (SONY MUSIC)

PMMP:n kuudes albumi *Rakkau- desta* täyttää odotukset. Vaikka genre on pop ja teema rakkaus, ponnistetaan kulu- neista lähtökuopista harvinaisen pitkälle.

Paula Vesalan ja **Mira Luodin** sanoitukset ovat sopivan oivaltavia ja ihmisläheisiä.

Rakkaudesta on erinomainen kokonai- suus. Herkät sovitukset tukevat kaunii- ta sävellyksiä, eikä huonoja kappaleita ole. Jos PMMP ei ole ennen sykkähdänyt, on nyt aika antaa yhtyeelle uusi tilaisuus.

Arimo Kerkelä

Ylioppilaskunta-intoilijan tunnustuksia

Pidin ylioppilaskunnan infokierroksia viime viikoilla. Olin itse alunperin ainejärjestöaktiivi ja hallinnon opiskelijaedustajana laitoksellani. JYYn hommiin päädyin järjestöklubien ja valiokuntien kautta. Töissä olen ollut nyt pari kuukautta.

Ensimmäisen viikon talokierros ei aikoinaan itseäni innostanut. Muistan lähinnä piirakkakuvion siitä, mihin jäsenmaksurahat menevät ja Ilokiven alakeran ”päivänvalossa” masentavan mattamustat seinät. Olin yliopistossa opiskelevien kavereiden kautta jo tutustunut yo-kuntaan ja päättänyt olla kiinnostunut. Suurin osa ei kuitenkaan niin tee.

Ei kaikkien tarvitsekaan, siksi on meitä palkollisia etujanne ajamaan. Yritin kuitenkin talokierroksilla saada yhden asian jäämään mieleen: Opiskelijat kuuluvat yo-kuntaan ja yo-kunta kuuluu opiskelijoille. Kaikilla on siis täysi oikeus tehdä siitä näköisensä. Talokierroksella teki mieli kertoa kaikki ne asiat, joista innostun tässä toiminnassa ja joista pidän. Niitä on kuitenkin todella paljon, joten jätin osan niistä kerrottavaksi teille kaikille näin Jylkkärin sivuilla.

JOTEN TÄSSÄ tulevat ylioppilaskuntaintoilijan tunnustukset. Olen innostunut joka päivä, kun voin asua ylioppilaskylässä ja katsoa sen talojen massiivisia ulkosivuja ja tiedän sisällä olevan identtisiä, vaikka täysin erilaisia pieniä koteja. Olen innostunut myös, kun saan tilattua opetusministeriön tiedotteet RSS-syötteinä ja löydän hyvän tiivistelmän EU:n koulutuspoliittista selonteosta. Olen ylpeä siitä, että kehitysideani menevät edes joskus läpi ja koen saaneeni jotain parannettua tässä maailmassa.

Olen saanut hyviä ystäviä sekä ainejärjestöstä että JYYstä. Olen saanut työkokemusta, tietoa ja taitoja. Olen myös saanut stressioireita, krapuloita ja itseni kipeäksi nauramisesta. Olen näyttänyt vakuuttavalta pitäessäni puhetta pääarakennuksen juhlasalissa. Olen myös näyttänyt tissit vuosijuhlien jatkoilla ja siitä on ollut vakuuttavuus kaukana. En montakaan asiaa jättäisi tekemättä ja ainut mitä kadun on, etten lähtenyt tekemään tätä kaikkea jo aiemmin.

Jonain päivänä tämä elämänvaihe loppuu ja pitää innostua jostain muusta. Kyllä tästä kannattaa ottaa ilo irti vielä kun voi. Monelle se tarkoittaa vain opiskelijakortilla saatavaa VR:n alennusta, mutta ainakin minä voin rehellisesti suositella ottamaan selvää, mitä kaikkea muutakin se voi olla.

Susanna Koistinen
koposiheeri@jyy.fi

OLEN MYÖS NÄYTTÄNYT TISSIT VUOSIJUHLIEN JATKOILLA...

ILOKIVEN RUOKALISTA 24.9.-12.10.

VKO 39

MA 24.9.

Kasviskäänteet
Kiinalaiset kevätkäänteet
Porsasstroganoff

TI 25.9.

Kasvislasagne
Lihakeitto
Broilerjuustokebakot

KE 26.9.

Täytetyt kasvis-herkkusieniohukaiset
Päivän kala
Jauhelihakastike

TO 27.9.

Kasvispizaa
Lohikiusaus
Chorinzopyörykkäkeitto
Yrttikalkkinakastike

PE 28.9.

Falafelpyörykät, tomaattikastike
Kalakeitto
Curryporsaspata

VKO 40

MA 1.10.

Kukkakaalilasagnette
Broilerkookoskeitto
Lihapyörykät

TI 2.10.

Kasvispapupata
Merellinen lasagne
Broilerleike

KE 3.10.

Porkkanasosekeitto
Silakkapihvit, kerma-
viilikastike
Karjalanpaisti

TO 4.10.

Purjo-perunavuoka
Seilorin turska
Jauhelihapihvi, kerma-pippurikastike

PE 5.10.

Karibialaiset kasvispihvit
Paella
Nakkipannu

VKO 41

MA 8.10.

Kasvispihvit, tomaatti-timjamikastike
Mantelikuorrutettu seiti
Kinkkukiusaus

TI 9.10.

Kasvispyttipannu
Kalkkunapihvit
Riistakaristys

KE 10.10.

Aurajuusto-punajuurikiusaus
Lohikeitto
Tulinen lihapata

TO 11.10.

Porkkanasosekeitto
Chilikala
Täytetyt jauhelihaohukaiset

PE 12.10.

Kasviskaalilaatikko
Kirjohimurekepihvit
Kaalilaatikko

**KOLME JYLKKÄRIÄ
JÄLJELLÄ TÄNÄ
VUONNA**

10: 15.10.

11: 05.11.

12: 25.11.

**JYVÄSKYLÄN
YLIOPPILASLEHDEN
TOIMITUS
TOIVOTTAU
LUKIJOLLE
RAUHALLISTA
JOULUN
ODOTUSTA.**

red neck live!

pe 28.9.

**DUO NOUTOPÖYTÄ
Timo Rautiainen &
Valteri Tynkkynen**

pe 5.10.

BITTER TWISTED

to 11.10.

**KAMALA +
PAHA KAKSONEN**

pe 11.10.

U PASANEN BAND

**AKUSTISET JAMIT
JOKA SU KLO 22 !!**

opiskelijan
päiväkahvi **50**
cent

bar red neck
Asemakatu 7, Jkl
www.redneck.fi

teksti **Johannes Silvennoinen** kuva **Jere Kyrö**

KULTTUURITUOTTAJA ETSII TÖITÄ

TAPAHTUMAJÄRJESTÄJÄ. Markus Latvala saapui Jyväskylään opiskelemaan, mutta pro gradu -tutkielman sijaan hänen antinsa kaupungille ovat olleet lukuisat kulttuuritapahtumat. Nyt Yläkaupungin Yön isähahmo etsii uusia haasteita.

Muutin Porvoosta Jyväskylään 1985 päästyäni yliopistoon opiskelemaan kirjallisuutta. Ensimmäisten opiskeluviikkojeni aikana liityin kulttuurivaliokuntaan. Se oli kohtalokas päätös. Lokivestä muodostui nopeasti elämäni keskus. Se oli kulttuurivaliokunnan kokoontumispaikka, söin siellä lounaani, soitin levyjä dj:nä, olin järjestämässä tapahtumia ja harjoittelin bändini kanssa kellarissa. Iltaisin kävin Ilokiven baarissa, joka oli tuohon aikaan kaupungin paras lajissaan.

Kampus Kinossa oli näytöksiä viikon jokaisena päivänä, ja kulttuurisihteerinä pääsin vaikuttamaan sen ohjelmistoon. Vastasin myös elokuvien pyörittämisestä ja lippujen myynnistä. Se oli elokuvaharrastajan unelmaduuni. Niihin aikoihin olin myös perustamassa elokuvakerhoa, joka järjesti samoissa tiloissa näytöksiä kerran viikossa.

1994 jätin yliopisto-opinnot oltuani järjestämässä kymmenettä Jyrockia. Tunsin löytäneeni oman alani ja päätin jatkaa tapahtumajärjestämisen parissa.

VIISITUHANNEN vaihteen tienoilla olin perustamassa Keski-Suomen Elokuvakeskusta sekä pohjoismaiseen elokuvaan keskittyvää Arktisen upeeta -festivaalia, jonka järjestämisessä olin mukana vuoteen 2010 asti. Samana vuonna lopetin toimintani myös Suomen elokuva-arkiston (nykyinen KAVA) Jyväskylän toimipisteen sarjanhoitajana.

Yläkaupungin Yö sai alkunsa 1992 kulttuurivaliokunnassa Soili Purasen ideasta. Myöhemmin poikkitaiteellisen kaupunkijuhlan pyörittämistä on jatkettu ry-pohjaisesti. Olen puuhaillut tapahtuman parissa koko sen olemassaolon ajan. Työnimikkeeni on vaihtunut tuottajasta toiminnanjohtajaan, mutta käytännön tehtävät ovat pysyneet suunnilleen samoina.

Tapahtuman ideologia ja henki ovat

alusta asti tiivistyneet kolmeen asiaan: ilmaisuuteen, sijaintiin ja paikallisuuteen. Ilmaisuus on asia, josta resurssipulan vuoksi joudumme väentämään kättä joka vuosi, mutta josta emme ole halunneet luopua. Yläkaupungin miljöö on puolestaan omintakeinen, ja tapahtuman välitön ja rento henki katoaisi, jos Yläkaupungin Yö levittäytyisi koko kaupunkiin. Emme halua Helsingin Taiteiden yön kaltaiseksi, laajaksi kaupunkifestivaaliksi. Paikallisuus näkyy ohjelmistovalinnoissa, joissa suosimme keskisuomalaisia esiintyjä.

Päätin lopettaa toimintani Yläkaupungin Yön toiminnanjohtajana tähän kevääseen. Kypsyttelin ajatusta rauhassa, sillä nautin työstäni loppuun asti. Jyväskylän kaupungin minulle myöntämä kulttuuripalkinto rohkaisi päätöstäni, sillä puolittain vitsilläni tulkitsin sen vihjeeksi, että olisi aika väistyä ja antaa tilaa nuoremmille. Kaksikymmentä vuotta minkä tahansa asian parissa on pitkä aika, eikä leipääntymiseltä ja urautumiselta voi välttyä. Yläkaupungin Yö hyötyy siitä, että nuoremmat ja innokkaamat jatkavat sen parissa.

Vuosistani toiminnanjohtajana minulla on lähes pelkästään hyviä muistoja. Harmittamaan jäivät vain resurssipulan takia toteuttamatta jääneet ideat. Täysin Yläkaupungin Yötä en kuitenkaan aio jättää, sillä jatkan sen hallituksessa.

TÄLLÄ HETKELLÄ etsiskelen uusia töitä. Aika näyttää, mitä viisikymppiselle kulttuurituottajalle ja tapahtumajärjestäjälle on tarjolla. Kulttuuribyrokraatiaan ja -politiikkaan mukaan lähteminen ei minua kiinnosta, vaikka minulla olisikin paljon siihen liittyviä ajatuksia. Tunnen, että minulla on enemmän annettavaa tekijäpuolella.

Ihannekaupungissani kunta tarjoaisi eri kulttuuritoimijoille soveltuvia tiloja sen kummemmin sekaantumatta itse sisältöön. Vaikka Jyväskylä ei ole kulttuurisatsauksilla mitattuna Suomen ykköskaupunkeja, on annettava kiitosta siitä, että olen saanut osakseni ymmärrystä ja tukea myös päättäjiltä.

Jyväskylä on vireä kaupunki, jonne oppilaitosten vuoksi virtaa jatkuvasti uusia taiteen kuluttajia ja tuottajia. Kulttuuritapahtumia tänne mahtuisi enemmänkin. Onnistuakseen tapahtumalla täytyy kuitenkin olla selkeä profiili ja sitoutuneet tekijät. Jyväskylässä on tasokasta harrastajateatteritoimintaa, joten esimerkiksi teatteritapahtumalle kaupunki olisi otollinen ympäristö.

Vapaa-aikani vietän elokuvien, musiikin ja kirjallisuuden parissa. Nuorempana olin myös aktiivurheilija, ja jos selkää ei vihoittelisi, pelaisin jalkapalloa vieläkin. JJK:n kausikortti minulla on ollut toistakymmentä vuotta, mikä tuo sopivaa vastapainoa kulttuurihörhöilylle. Tosin jalkapallo on elimellinen osa kulttuuria – toisin kuin vaikkapa jääkiekko ja kenttälajit, jotka ovat vain urheilulajeja.

Etsitkö kotia?
sato.fi

sato
koti kuten haluat

UUSI MYYMÄLÄ NYT JYVÄSKYLÄSSÄ!

TASARAHALLA vaate kuin vaate max.

MA 24.9. **4€** TI-KE 25.-26.9. **3€** TO-PE 27.-28.9. **2€** LA 29.9. **1€**

UFF Second Hand
Vapaudenkatu 48-50
Ma-pe 9-19, La 9-17

UFF
SECOND HAND

Jyväskylän
Huoneteatteri

**Huoneteatterin
ENSI-ILLAT**

Sirkku Peltola - Jarmo Lintunen
PIENI RAHA
la 15.9. klo 19

Tuomas Parkkonen - Kirsi Sulonen
MADAAMIT
pe 2.11. klo 19

Lippuennakko:
Nikolainkulman lipunmyynti
puh. 014 266 0114
Sähköisesti: www.lippu.fi
Teatterilta 1 t ennen näytöstä,
puh. 014 217 945
Tilausnäytökset: puh. 040 86 101 57
www.huoneteatteri.fi

EkoCenter
KIRPPUTORIT

Gummeruksenkatu 13
040 765 3303

Muurame Autotalo
040 545 0353

Kankitie 10 Monipuoliset valikoimat & edulliset hinnat!
020 712 1580

Noutopalvelu
020 712 1580

www.jklkl.fi

Sukulaisia et voi valita. Pankin voit. Tervetuloa meille!

Tarjoamme nuorille maksuttomat peruspankki-palvelut. Lue lisää nuorten palveluista ja omistajajäsenten rahanarvoisista eduista www.op.fi/keski-suomi

Hyötyä kaikille. Lisäetua omistajajäsenille.

Puhelinpalvelumme 010 256 5740 arkisin klo 8-18.

Kuinka voimme auttaa?

Puhelu maksaa 0,0828 e/puh+0,07 e/min tai matkapuh +0,17e/min.

KESKI-SUOMEN
Osuuspankki

ONNIBUS HALVIN TAPA MATKUSTAA

HALPABUSSIT TULIVAT JYVÄSKYLÄÄN!

Jyväskylästä alkaen **3 euroa**

- Tampereelle
- Turkuun
- Helsinkiin
- Ouluun

Älä tue monopoliparonien riistohintoja vaan matkusta halpabussilla!

Katso aikataulut ja ohjeet internetistä www.onnibus.fi

ONNIBUS